

PRINTUL PĂCII

„PRINȚUL PĂCII“ este titlul cuvântării care a fost rostită de președintele lui Watch Tower Bible and Tract Society, ca eveniment public al Adunării Teocratice a Națiunilor Vesele a Martorilor lui Iehova, duminică, 11 August 1946, în fața unui auditoriu de peste 80.000 de oameni, în stadionul din Cleveland.

„FĂRĂ FRICĂ ÎMPOTRIVA CONSPIRAȚIEI MONDIALE“ a fost nota tonică a cuvântării pentru aceeași adunare, în fața unui auditoriu de 55.061 de oameni, în stadion, cu cinci zile înainte de cuvântarea publică.

Din cauza importanței lor mondiale și a strânsei lor legături una cu alta, cele două cuvântări sunt publicate împreună în această broșură pentru circulație până la marginile pământului.

EDITORII

COPYRIGHT, 1946

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

Brooklyn, New York, U. S. A.

„THE PRINCE OF PEACE“ — Rumanian

Made in Rumania

1947

EDITURA: ASOCIAȚIEI „MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA“

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabla 38

Pagina

3 „Prințul Păcii“

31 Avertisment

34 Fără frică împotriva
conspirației mondiale

61 Rezoluțiune

Aprobat de cenzura centrală a presei Nr. 2169/1947

Tip. „Imprimeria București“ — Str. Cobălcescu, 29 — Tel. 6.61.45

„Prințul Păcii“

PACE prin conspirația națiunilor și popoarelor este scopul declarat în mod public al acestei lumi de după război. Fiind avertizați că acum alegerea zace între pace mondială și nimicire mondială, conducătorii lumii s'au simțit obligați să facă ceva în grabă, în unire. Mai cu seamă așa numita „creștinătate” a luat conducerea în a grăbi națiunile să se unească într'o acțiune armonioasă, pentruca să facă și să păstreze pacea printre ele. A fost adusă în existență o alianță impusă a națiunilor, și exact 147 de zile după sfârșitul celui de-al doilea război mondial, această organizațiune de 51 de națiuni și reprezentând patru cincimi din popoarele pământului, începură să țină adunarea ei generală în Londra, Anglia. Speranțele acestei lumi, politice, comerciale, sociale și religioase, toate sunt legate de această conspirație internațională. Rugăciunile religioniștilor, catolici, protestanți, și evrei, au fost și sunt încă pentru ea; și asupra ei stăpânitorii și popoarele așează răspunderea clădirii temeliei unei lumi mai bune, în care turburătorii păcii nu vor mai aduce niciodată din nou această lume pe marginea prăpastiei. Acum marea chestiune este, Da-va ea greș și aducele-va dezamăgire? Temându-se de un asemenea rezultat, oameni conștiincioși ai lumii, cari cred în acțiunea excesivă, sunt convinși că ea nu va da greș.

Oamenii înțelepți, lumeste, întrevăd această conspirație internațională ca cea mai bună și cea mai înaintată cale pentru păstrarea păcii și securității mondiale. Puși față în față cu toate realitățile „erei atomice” și înclinați spre propria lor înțelepciune, acești oameni nu

eu nu știu nicio cale mai bună. Există o cale; trebuie să fie o cale pentru pace durabilă pentru toată omenirea, dar este calea lor cea mai bună și singura cale? Dacă ea nu este decât o simplă idee omenească dintre cele mai bune, atunci ea va însemna numai o scurtă pauză scufundării în înspăimântătoarea nimicire. Cum să știm noi aceasta? Și cum am putea să găsim ceva mai bun, spre care să ne îndreptăm? Răspunsul este: Prin scopurile descoperite ale Dumnezeuului cerului și pământului, care „a făcut dintr'un sânge toate națiunile de oameni pentru ca să locuiască pe toată fața pământului, și le-a hotărât vremea dinainte stabilită”. (Fapte 17:24-26). Până astăzi scopurile Sale au fost îndeplinite așa cum au fost hotărâte dinainte și după cum au fost prezise, iar darea de seamă despre scopurile Sale din Biblie s'a dovedit demnă de încredere. În ce privește cuvântul Său în comparație cu cuvântul religioniștilor și a profetilor politici de astăzi, noi trebuie, prin urmare, „să lăsăm pe Dumnezeu să fie adevărat”. Cuvântul Său avertizează pe toți aceia cari caută viață, pace și securitate împotriva unei asemenea conspirații mondiale în aceste zile, deoarece ea va da greș. Dar cu acea nereușită, cauza păcii perpetue nu va fi pierdută pentru toți oamenii de bine. Ea va fi redobândită și va fi făcută o realitate vecinică prin Acela pe care cuvântul lui Dumnezeu L-a prezis, „Prințul Păcii”. În acest Unul, mai degrabă decât într'o conspirație mondială, trebuie să se încreadă toți cei ce caută viață ai tuturor națiunilor.

Într'un timp de conspirații internaționale, când civilizația stătea amenințată de către marea putere mondială, agresivul imperiu al Asiriei, atunci se întâmplă că acea profetie referitoare la „Prințul Păcii” fu dată. Este prin urmare adânc semnificativ că vremea noastră se

compară cu vremea aceea. Există factori importanți în acțiune acum, cari corespund cu aceea în activitate în acea vreme veche. Era pentru îndrumarea noastră sigură că darea de seamă despre acele întâmplări vechi fu făcută și păstrată până acum. Noi am umbra prin întunec și am fi în nedumerire împreună cu conducătorii politici, comerciali și religioși ai lumii, și de aceea ne-am vătăma cele mai bune interese ale noastre, dacă am trece cu vederea și am ignora acea ~~dare~~ dăre de seamă, pe care Dumnezeu a avut-o în vedere, pentru noi. (Romani 15:4; 1 Corinteni 10:11). De aceea, noi ne oprim cu gândul la izvorul grăbit al vieții și privim la darea de seamă. În spirit, să ne îndreptăm ochii noștri spre Orientul Apropiat, pentrucă acolo se ridicară împrejurările încunjurătoare rostind profeției cu privire la „Prințul Păcii”.

Ne referim la veacul al optulea înaintea erei noastre comune, sau cam cu două mii șapte sute de ani înainte. Impărății pământești erau pe punctul de a dispărea de pe scenă atunci, și printre ele erau împărăția lui Iuda și sora ei, împărăția lui Israel. În vremea aceea turburătorii păcii erau activi întocmai ca și acum, cauzând temeri naționale. Provocătorii de turburări în acea vreme veche erau împărăția Siriei sub Regele Rețin; și împărăția lui Israel sub Regele Pecah, fiul lui Remalia; și puterea mondială a Asiriei care se ridica sub regele ei, Tiglat-Pileser. Spre Sud era puterea mondială în descreștere a Egiptului, care, cu toate acestea, încă se mai impunea ca stăpânire mondială. Pentru împărățiile și guvernele mai mici era cazul să se alăture într'o alianță mondială într'o conspirație cu una din cele două puteri mondiale ca stăpânitoare dominantă, sau altfel să fie nimicite, înghițite. Printre acești provocători de tur-

burări internaționale, era așezată mica împărăție a lui Iuda. Odinioară se lăudase că avea pe David, păstorul din Betleemul lui Iuda, ca rege al ei. Acum Regele Ahaz era pe tronul împărăției lui Iuda, iar el era din dinastia sau casa lui David, prin urmașul său Regele Solomon, cel mai înțelept om din vechime. Această împărăție a lui Iuda era punctul dureros sau centrul de controversă, deoarece ea era singura împărăție pe pământ al cărei popor mai mărturisea încă a se închina și a servi pe Iehova ca singurul Dumnezeu adevărat și viu. Deaceia toți dumnezeii falși ai celorlalte națiuni și împărății, erau deciziși să răstoarne această împărăție a lui Iuda și să o întoarcă dela adorarea lui Iehova Dumnezeu. Scopul era de a aduce ocară asupra numelui lui Iehova și de a-L face să pară slab și disprețuit în ochii întregii lumi. Dumnezeii falși ai națiunilor erau demonii nevăzuți de sub Satan Diavolul. Acești dumnezei înflăcărară națiunile cu ambițiuni pentru întindere. Ei le întărâtară în conspirațiile cari aveau ca obiect nimicirea împărăției lui Iuda, al cărei Dumnezeu mărturisit era Iehova și al cărei rege cobora dela David.

Regele Ahaz din regatul lui Iuda să fi fost un rege rău, necredincios lui Iehova Dumnezeu, este de puțină importanță, deoarece în decursul vremii urmașul său, fiul său, Regele Ezechia, reformă națiunea. Lucrul de importanță hotărâtoare este că Regele Ahaz era din casa lui David. Prin urmare el experiență anumită milă și privilegiu din mâna lui Iehova Dumnezeu.

Cuvântul Dumnezeului Celui Prea Înalt fu legat de ceea ce se întâmplă acelei case a lui David. Noi întrebăm, pentruece? Deoarece exista un legământ între Dumnezeu și casa lui David. Nicio altă casă regală sau

dinastie de pe fața acestui pământ nu s'a bucurat vreodată de un așa legământ. Acel legământ al lui Iehova Dumnezeu cu casa lui David era pentru o împărăție sau Guvern teocratic vecinic. Deoarece David era un adorator credincios al lui Iehova Dumnezeu și era dornic să-I clădească un templu glorios la Ierusalim, Dumnezeu făcu acest legământ pentru împărăție cu David, zicându-i în mod solemn: „Am smerit pe toți vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă. Când îți se vor împlini zilele și când te vei duce la părinții tăi, voi ridica sămânța ta după tine, și anume pe unul din fiii tăi, și-i voi întări domnia. El îmi va zidi o casă, și-i voi întări pe vecie scaunul lui de domnie. Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi fiu; și nu voi îndepărta bunătatea Mea dela el, cum am îndepărtat-o dela cel dinaintea ta. El voi așeza pentru totdeauna în Casa Mea, și în Impărăția Mea scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie. (1 Cronici 17:10-14, O traducere americană). Niciun rege de pe pământ astăzi, fie uns de Papa sau nu, nu poate ridica pretențiuni față de acest legământ.

Acel legământ pentru împărăție prezenta o provocare tuturor tronurilor și împărățiilor acestei lumi al cărei prinț și dumnezeu este Satan Diavolul. (2 Corinteni 4:4; Ioan 14:30). Prin urmare Satan și demonii săi își făcură de datorie a lor să încerce să nimicească casa lui David și astfel să ucidă toată primejdia din ea ca moștenitoare a dominației lumii. Satan găsi unelte dispuse la aceasta în Regele Rețin din Siria și în Regele Pecan, fiul lui Remalia, din împărăția lui Israel, precum și Regele Tiglat-Pileser din Asiria. Satan Diavolul își propusese să forțeze pe Regele Ahaz din Iuda prin teamă într'o alianță nepotrivită cu Regele Tiglat-Pileser din Asiria. Spre a face aceasta el făcu ca cei doi regi

vecini să intre într'o conspirație împotriva casei lui David, anume, Rege Rețin din Siria și Regele Pecah, fiul lui Remalia, din casa lui Efraim. Scopul lor fixat era să îndepărteze pe Regele Ahaz deoarece el era din casa lui David cu legământul ei pentru împărăție, și să pună pe tron, în schimb, omul lor ales ca un rege marionetă (păpușă). Sfânta Biblie ne spune: „Și au spus casei lui David: Sirienii au tăbărât (s'au unit) în Efraim”. — Isaia 7:1,2.

Regele Ahaz tremura de frică. El înclina către nелеgiuita alianță cu Tiglat-Pileser din Asiria. Prin urmare Iehova Dumnezeu dădu Regelui Ahaz o informație foarte la timp spre a-l întoarce de la o asemenea conspirație cu regele puterii mondiale a Asiriei. Dumnezeu înștiință pe profetul Său Isaia, și-l trimise să întâlnească pe Ahaz din Iuda și să-i predea acest mesagiu întăritor: „Nu te teme că Siria gândește rău împotriva ta, și că Efraim și fiul lui Remalia zic: 'Să ne suim împotriva lui Iuda, să batem cetatea, s'o spargem, și să punem împărat în ea pe fiul lui Tabeel'. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: 'Așa ceva nu se va întâmpla și nu va avea loc'”. (Isaia 7:5-9, O traducere americană). Apoi Dumnezeu prezise răsturnarea conspiratorilor.

În acel moment veni vremea pentru o profeție divină de importanță mișcătoare mondială, deoarece ea ținește înainte spre Moștenitorul legământului Impărăției lui Iehova cu casa lui David. Profeția era o garanție că, atât atunci cât și acum, în mijlocul conspirațiilor lumesti îndreptate împotriva Moștenitorului legământului Impărăției, Dumnezeu va fi cu rămășița adoratorilor Săi credincioși, cari refuzară toate alianțele și conspirațiile pricinuite din cauza ținerii tare la ascultarea legământului Impărăției lui Dumnezeu și Moștenitoru-

lui lui. Citim acum darea de seamă: „Domnul a vorbit din nou lui Ahaz, și i-a zis: 'Cere un semn dela Domnul, Dumnezeul tău; cere-l, fie în locurile de jos, fie în locurile de sus'. Ahaz a răspuns: 'Nu vreau să cer nimic ca să nu ispitesc pe Domnul'. Isaia a zis atunci: 'Ascultați totuș, casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți și pe a Dumnezeului meu? Deaceia Domnul însuș vă va da un semn: Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)'" Isaia 7:10-14, O traducere americană.

În conformitate cu profetia lui Dumnezeu prin Isaia, această tânără femeie, sau fecioară, urma să dea naștere unui fiu în locul unei fiice și urma să-l cheme după numele de „Immanuel”, însemnând „Dumnezeu este cu noi”. Toată aceasta fu un anumit semn că toți conspiratorii și conspirațiile lor împotriva legământului lui Dumnezeu pentru împărăție și Moștenitorul lui permanent, vor ajunge de nimic. Deasemenea, conspirația mondială împotriva rămășiței credincioase a lui Dumnezeu și a însoțitorilor ei cari stau întâi, pe urmă și tot timpul de partea Moștenitorului legământului lui Dumnezeu pentru împărăție, vor da greș la fel în mod absolut, deoarece „Dumnezeu este cu noi!” Cine era tânăra femeie care dădu naștere fiului care fu numit „Emanuel”, cu atâtea veacuri înainte, darea de seamă nu spune. Evident ea era fecioara evreică, care deveni a doua soție a profetului Isaia însuș; căci, înainte ca acest copil numit „Emanuel” să crească destul de mare spre a deosebi între bine și rău, cei doi regi cari conspirară împotriva casei lui David urmău să fie răsturnați și uciși. (Isaia 7:15, 16; 2 Regi 15:27-31; 16:5-9). Semnul dat de Dumnezeu se dovedi a fi adevărat! -

Aceea, acolo, era numai o împlinire în mic a semnului și a răsturnării conspirației mondiale împotriva legământului lui Dumnezeu pentru împărăție. Chiar acea primă împlinire era o mărturie. Ea garanta că semnul și răsturnarea conspirației mondiale va fi împlinit în sensul cel mai deplin într'un timp critic asemănător pentru rămășița adoratorilor credincioși ai lui Dumnezeu, cari își puseră toată credința lor în legământul Său pentru împărăție și în Moștenitorul lui. Astăzi noi suntem față în față cu cea mai mare conspirație mondială a tuturor timpurilor, și aceasta este pentru dominația acestui pământ în întregime a lui. Prin urmare astăzi este timpul să întrebăm despre împlinirea completă a profeției cu privire la semnul tinerei femei și a fiului ei Emanuel? Il avem noi? Dacă îl avem, atunci soarta acestei conspirații mondiale, este o încheiere hotărâtă dinainte. Da, noi îl avem. O dare de seamă demnă de încredere despre aceasta, este păstrată și ea este sprijinită prin fapte cari nu se pot ataca. În săvârșirea acestei împliniri au loc anumite lucruri, lucruri cari arată producerea marelui semn, nașterea lui Emanuel, avea o strânsă legătură cu legământul veciniei al lui Iehova pentru împărăție cu casa lui David.

Fecioara care născu copilul semnului, era o fecioară evreică urmașă a Regelui David. (Luca 3:23-32). O fată dintr'o altă familie nu ar fi fost potrivită pentru semn. La vremea hotărâtă, zice darea de seamă, „îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într'o cetate din Galileia, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Îngerul a intrat la ea, și a zis: 'Plecăciune, ție, căreia ți s'a făcut mare har!... Nu te teme Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că

vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruiia îi vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și împărăția Lui nu va avea sfârșit’. Maria a zis îngerului: ‘Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?’ Ingerul i-a răspuns: ‘Spiritul sfânt se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. Deaceea Sfântul care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu’. — Luca 1:26-35, Moffatt.

Că nașterea acestui copil, astfel născut, era împlinirea complectă a semnului dinainte prezis, este verificat de către istoricianul evreu Matei, care scrie sub inspirație, după cum urmează: „Iar nașterea lui Isus Christos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s’a aflat însărcinată dela spiritul sfânt. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s’o facă de rușine înaintea lumii; deaceea și-a pus de gând s’o lase pe ascuns. Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s’a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: ‘Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s’a zămislit în ea, este dela spiritul sfânt. Ea va naște un fiu și-i va pune numele Isus, pentrucă El va mântui poporul Lui de păcatele sale’. Toate aceste lucruri s’au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice: *Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel, care, tălmăcit, înseamnă Dumnezeu este cu noi.* Când s’a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa. Dar n’a cunoscut-o, până ce ea a născut un fiu. Și el

i-a pus numele Isus.” (Matei 1:18-25, *Moffatt*). Astfel istoricianul Matei leagă semnul lui Emanuel cu casa lui David. El arată că deși fiul născut fu numit „Isus”, el era semnul lui Emanuel; el era copilul a cărui naștere dovedea că Dumnezeu era cu sau în favoarea rămășiței credincioase a poporului Său, deoarece acum Fiul lui Dumnezeu, ca reprezentantul Tatălui Său, era printre ei. Deaceia rămășița credincioasă putea zice: „Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?” — *Romani 8:31*.

Că nașterea acestui fiu, ca semn al lui Emanuel, este arătată în legământul lui Iehova pentru Impărăție cu casa lui David, este arătat din nou. Acest timp este arătat prin anunțarea solilor cerești, când el fu născut în Betleemul lui Iuda, cetatea unde fu născut David. După povestirea cum s'a întâmplat nașterea lui Isus în Betleem, Biblia zice: „In ținutul acela erau păstori, cari stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s'a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s'au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David s'a născut un Mântuitor, care este Christos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într'o iesle. Și deodată, împreună cu îngerul s'a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu, și zicând: Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”. — *Luca 2:8-14, Versiunea Douay*.

Acel anunț nigeresc de „pace pentru oamenii de bine” pune în evidență două lucruri: (1) Împlinirea sem-

nului lui Emanuel era legată de legământul lui Iehova pentru împărăție cu casa lui David; (2) afară de aceasta, era și începutul împlinirii profeției lui Isaia referitor la Prințul Păcii; anume: „Căci un copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Il vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele vecinicilor, Domn (Prinț) al păcii”. — Isaia 9:6.

Profeția lui Isaia despre nașterea Prințului Păcii, fu dată pe vremea conspirațiilor internaționale în răsărit, da, sub umbra creșterii puterii mondiale a Asiriei. Ea fu dată la un moment de încordare în cearta cu privire la dominația mondială. Deaceia împlinirea profeției era să fie un semn că conspirațiile internaționale pentru dominația mondială, vor fi aduse la nimic. Astăzi chestiunea cea mai importantă este aceea a dominației mondiale. Astăzi există o conspirație puternică pentru dominația mondială, dar nașterea Aceluia care era hotărât să fie „Prințul Păcii”, cu nouăsprezece veacuri înainte, în împlinirea profeției, o condamnă dinainte la o absolută și rușinoasă nereușită.

PENTRUCE CONDAMNATĂ LA NEREUȘITĂ

Ar pune cineva întrebarea, pentruce? Aici este, atunci, răspunsul Bibliei: Conspirația mondială a națiunilor dela 1945 încoace, nu are nimic comun cu Prințul Păcii; ea nici nu-L recunoaște măcar. Niciunul dintre stăpânitorii uniți ai acestei lumi nu sunt din casa lui David. Cu toate acestea, Charter-ul conspirației mondiale făcut de oameni le desemnează acestora îndatorirea asigurării păcii și siguranței omenirii pentru totdeauna. Pe de altă parte, legământul lui Iehova pentru

Impărăție, și deasemenea titlul „Prințul Păcii,, desemnează pe Christos Isus cu însărcinarea aducerii păcii și securității durabile pe acest pământ. Fie ca poporul, prin urmare, să hotărască pentru el însuși de cine poate depinde ca sigur să stabilească pace și prosperitate fără sfârșit. In ce ne privește pe noi, noi alegem să „fie Dumnezeu adevărat” când zice în profeția Sa cu privire la Christos Isus: „El vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Prinț al Păcii. El face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și 'n veci de veci: iată ce va face râvna lui Iehova al oștirilor”. -- Isaia 9.6,7, *Versiunea americană standard.*

Prezenta conspirație mondială se declară gata să câștige obiectivele (scopurile) pe cari Dumnezeu le-a pus pe prințul Său al Păcii să le câștige, și invită popoarele tuturor națiunilor spre a o sprijini în stabilirea păcii și securității universale prin străduințele omului și în locul lui Christos Isus. Aceasta se dovedește astfel a fi o conspirație împotriva Prințului Păcii și împotriva legământului lui Iehova cu El, pentru tronul și Impărăția vecinică. Pentru un motiv ca acesta, profetul lui Iehova, Isaia, avertiză pe Regele Ahaz și pe supușii săi împotriva înjugării în vreo conspirație mondială cu puterea mondială asiriană pentru pace și auto-apărare. Avertismentul fu scris și păstrat pentru noi, cari suntem la punctul culminant al conspirațiilor mondiale, în aceste cuvinte: „Scoateți strigăte de războiu cât voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți cei ce locuiți departe! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot

veți fi zdrobiți. Faceți la planuri cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâri cât voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel). Așa mi-a vorbit Iehova, când m'a apucat mâna lui, și m'a înștiințat să nu-umblu pe calea poporului acestuia: Nu numiți uneltire (conspirație) tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Iehova al oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați”. Isaia 8:9-13, *Versiunea americană standard*.

Regele Rețin din Siria și Regele Peçah din Israel nu se temeau de Iehova al oștirilor ci conspirau împotriva legământului Său pentru împărăție. Ei bine, conspirația lor fu zdrobită. În mod asemănător Regele Ahaz din Iuda nu se temea de Iehova, ci intră în conspirație cu puterea mondială a Asiriei. Ei bine, aceasta nu îl ajută în realitate pe Ahaz și nu-i aduse pace și securitate. Ea aduse asupra lui necaz și robie din partea puterii mondiale asiriane. Mai rău decât orice, aceasta puse pe Ahaz în afară de orice favoare a lui Iehova. După moartea sa și în zilele fiului său Ezechia, Iehova al oștirilor zdrobi conspirația asiriană împotriva legământului pentru împărăție, și armatele agresorului asirian fură forțate să se retragă din țara lui Iuda, fără să fi tras măcar o săgeată împotriva cetății Ierusalimului. Deaceea o înfrângere asemănătoare a conspirației mondiale de astăzi, împotriva legământului lui Iehova și a Prințului Păcii, este cu totul sigură, pentru că Dumnezeu este cu Prințul Său Emanuel și cu toți aceia cari li dau ascultare.

Iehova Dumnezeu declară în cuvântul Său: „Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. Iubitul își are vremea lui, și uritul își are

vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei”. (Eciesiastul 3:1,8). Nu acesta este timpul hotărît al lui Dumnezeu pentru pace pe acest pământ. Noi știm aceasta, deoarece cuvântul Său profetic ne spune cecace trebuie să fie în această perioadă a istoriei umane. Pace nu va veni până ce nu o face El prin Prințul Său al Păcii. El declară: „Eu întocmesc lumina, și fac întunerecul, Eu dau propășirea (fac pacea), și aduc restriștea, Eu, Iehova, fac toate aceste lucruri”. (Isaia 45:7, *Versiunea americană standard*). Cu drept este El numit „Dumnezeul păcii”. Scopul Său îndelung răbdător pentru acest pământ, este o pace nezdrușcinată. În acest scop ridică El din moarte pe Prințul Păcii, în care conspiratorii îl puseră. Dumnezeu l-a dat vieată cerească nemuritoare. După cum este scris aceloră cari se tem de Dumnezeu: „Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui vecinic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui”. (Evrei 13:20, 21). Deaceea trebuie să fie un motiv pentrue „Dumnezeul păcii” a refuzat și continuă să refuze și pe mai departe să răspundă tuturor religioniștilor creștinătății, cari se roagă pentru reușita conspirației mondiale pentru aducerea păcii și securității universale. Aceasta deoarece El nu are un legământ de pace cu ea sau cu ei.

În profeția dată aceloră cari fac acum din Iehova Dumnezeu, și nu din conspirația mondială, frica și temerea lor, este scris: „Eu, Iehova, voi fi Dumnezeul lor, și servul Meu David va fi prinț în mijlocul lor, Eu, Iehova, am vorbit. Voi încheia cu ele un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în lanște în pustie, și vor putea dormi în

mișocul pădurilor”. (Ezechiel 34:24, 25, *Vers. Amer. Stand.*; 37:26). Cum, atunci, ar putea Iehova răspunde rugăciunilor religioase pentru o organizațiune de pace lumească a conspiratorilor împotriva legământului Său pentru împărăție cu Christos Isus, Fiul lui David? Dumnezeu dispune de acest univers, și nu Satan „dumnezeul acestei lumi”, nici stăpânitorii politici, comerciali și religioși ai acestui pământ. Justificarea propriului Său cuvânt și suveranitate universală, nu-I permite să binecuvinteze conspirația mondială cu reușită spre gloria oamenilor acestei lumi. Dimpotrivă, Atotputernicul Dumnezeu al păcii va face pace întrucât zdrobește în bucăți conspirația mondială la timpul Său stabilit, în Armagedon.

Este zadarnic și cu totul nefolositor, prin urmare, a trimite ambasadori unui stăpânitor politico-religios, care pretinde a fi vicarul lui Christos și viceregentul Prințului Păcii pe pământ, și a face aceasta în speranța folosului pentru cauza internațională a bunelor relațiuni și liniștei. În decursul celor șasesprezce sute de ani de activități politico-religioase a aceluși vice-regent al Prințului Păcii, nu s'a adus o pace durabilă pe pământ, nici chiar pentru creștinătate, și niciodată nu se va aduce. Aceasta este o speranță falsă. Acesta este motivul pentru ce, Iehova Dumnezeu niciodată nu va mai permite unui singur om de pe pământ să-și însușească pentru sine scripturile profetice și să realizeze pe pământ, ceea ce Dumnezeuul Cel Prea Înalt a numit pe Christos Isus, adevăratul Prinț al Păcii, însuși să realizeze, fără glorie pentru vreun om. De aceea experiența ambasadorilor conspirației mondiale este sigur să fie așa după cum a fost prezisă în Isaia 33:7: „Iată, vitejii strigă afară; soții (ambasadorii) păcii plâng cu amar”.

PENTRUCE NU ESTE ÎNCĂ PACE

Prăbușirea străduințelor oamenilor dumești de a face bune speranțele lor înalt-sunătoare și făgăduințele față de omenire, nu va însemna că cauza păcii permanente a pierit. Propriul cuvânt al lui Dumnezeu fu scris spre a ne înarma, dinainte împotriva vreunei astfel de concluziuni disperate. Nu prin mâinile omului, ci prin puterea cea mare a lui Dumnezeu, au fost puse temelii unei păci universale vecinice, și ele nu pot fi mișcate de vreo putere contrară în cer sau pe pământ. Acele temelii sunt puse în Prințul Său Emanuel și împărăția Sa. Pe acele temelii noi putem clădi cele mai strălucite speranțe pentru viitorul apropiat.

În anul 607 î. Chr., exact 138 de ani după ce necredinciosul Rege Ahaz muri, împărăția umană a casei lui David fu răsturnată și nimicită. Asemenea răsturnare aduse la un sfârșit domnia profană a nelegiuitului rege Zedechia. Dar legământul lui Dumnezeu cu casa lui David nu fu răsturnat și nimicit ca o nereușită. El urmă numai să continue fără o împărăție și tron văzut, până la venirea Celui vrednic, a permanentului Moștenitor al legământului pentru împărăție. La venirea Sa, Dumnezeu Îi va da dreptul și puterea împărăției. În acest scop zise Dumnezeu Regelui Zedechia: „Și tu, domn nelegiuit, gata să fii ucis, domn al lui Israel, a cărui zi vine tocmai când nelegiuirea este la culme! Așa vorbește Iehova Dumnezeu: La o parte cu mitra, jos cununa împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi înălțat, și ce este înălțat va fi plecat! Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia care are dreptul la ea, și în mâna căruia o voi încredința”. (Eze-

chiel 21:25-27, *Versiunea americană standard*). Cel în drept este Christos Isus.

La timpul conceperii lui Isus ca om, îngerul lui Iehova spuse Mariei: „El... va fi numit Fiu al Celui Prea Înalt: și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui Său David”. Când Isus crescuse la maturitate, El refuză să lase poporul evreu Să-L facă rege pe un tron pământesc. Tronul făgăduit Lui în legământul pentru împărăție al lui Iehova urma să fie un tron ceresc. (Ioan 6:14, 15). Din cauza acestei credințioșii pe pământ chiar până la moarte, Dumnezeu dădu lui Christos Isus dreptul pentru împărăție ca adevăratul Moștenitor al legământului. (Evrei 1:1-3). Cu toate acestea, după ce El fu sculat din morți și înălțat la cer de-a dreapta lui Dumnezeu, Dumnezeu nu-I dădu deodată sceptrul făgăduit, spre a începe să stăpânească cu putere printre dușmanii Săi. El trebui să aștepte timpul hotărît al lui Dumnezeu, spre a face dușmanii așternut al picioarelor lui Christos și să-î nimicească și să introducă pacea universală a unei drepte lumi noi. Cu privire la Christos Isus cel înviat, este scris: „El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S'a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui”. (Evrei 10:12, 13, *Versiunea americană standard*). Timpul de așteptare se sfârși în anul 1914. La acea dată timpurile dominației păgânilor, cari începură la răsturnarea Ierusalimului în 607 î. Chr., ajunseră la sfârșit. Ceeace s'a întâmplat națiunilor păgâne dela izbucnirea primului Războiu Mondial în 1914, dovedește acel punct, în deplină armonie cu profeția lui Isus despre sfârșitul acestei lumi. (Matei 24 și 25; Marcu 13; și Luca 21). De aceea în acel an El se sui pe tron.

Cu nouăsprezece veacuri înainte de aceasta, profetia semnului nașterii lui Emanuel fu împlinită prin nașterea lui Isus ca un copil uman, nu în palatul pământesc al Regelui David, ci într'un grajd în cetatea Betleem, unde fu născut David cu unsprezece veacuri mai înainte. Dar în 1914, la sfârșitul timpurilor păgânilor, Christos Isus la dreapta lui Dumnezeu în cer, fu născut într'o nouă calitate, anume, în calitate de Rege și Domnul domnilor. El fu născut sau adus în existență ca Rege activând în conformitate cu legământul lui Dumnezeu, să domnească în mijlocul dușmanilor Săi, pentru nimicirea lor și astfel pentru iacerea unei păci permanente, universale. Acolo, la nașterea sau aducerea Sa în existență în această funcțiune domnitoare, făcătoare de pace, fu născută împărăția lui Iehova în mâinile Moștenitorului legământului Său. Acest guvern teocratic nu fu adus în existență din mitra vreunei fecioare pământești. El fu născut din mitra organizației cerești a lui Dumnezeu, căci din mijlocul acestei organizații de fii cerești, Dumnezeu Iehova aduse în existență pe Regele Său, Christos Isus. În Apocalips, capitolul doisprezece, această naștere a împărăției lui Dumnezeu în persoana Moștenitorului Său regal, Christos Isus, este simbolizată ca nașterea unui copil de parte bărbătească din mitra unei femei glorioase în cer. Aci Isus fu născut pentru rolul de Prinț al Păcii în sensul cel mai activ și la timpul cel mai fericit. Cu privire la această naștere în anul 1914, citim, în limbajul simbolic al Apocalipsului 12:5: „Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie”. *Versiunea americană standard.*

Insemnează acea întronare a Fiului lui Dumnezeu ca Prinț al Păcii că pace universală va fi instalată imediat? În conformitate cu previziunea pe care o dă cuvântul profetic al lui Dumnezeu, asemenea pace universală nu urma să fie așteptată în anul 1914. Profetia Apocalipsului descopere că la timpul nașterii împărăției în 1914, o conspirație demonică a fost pusă în acțiune, spre a nimici Guvernul nou născut și să împiedece astfel activitatea lui. Conspirația era din partea organizațiunii de balaur a lui Satan. Deaceea nu era pace în cer, ci, după cum citim în Apocalips 12:7, 8: „Și în cer s'a făcut un războiu. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer”. Deaceea cerurile au fost debarasate de acei demonici turburători ai păcii, întrucât i-a aruncat jos pe pământ, și atunci anunțul ceresc a sunat: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Christosului Lui; ...Deaceea bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri. Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”. — Apocalips 12:9-12.

Un asemenea strigăt de vai pentru locuitorii pământului și ai mării din cauza coborîrii lui Satan în marea lui mânie, având în vedere timpul scurt pe care-l are, nu ar putea însemna pace pentru acest pământ. Și pace nu a fost, nici chiar după încheierea primului Războiu Mondial în 1918. Pace nu va fi până ce marele balaur, Satan Diavolul, și toți îngerii săi demoni nu sunt nimiciiți. Nimicirea lor nu poate fi și nici nu va putea fi înfăptuită niciodată de organizațiunea tuturor națiunilor pământului unite împreună, în ciuda faptului că

sunt echipate cu bombele energiei razelor cosmice, bombe atomice, sau alte instrumente de nimicire diavolești. Biblia spune lămurit că Satan Diavolul este „prințul acestei lumi” și „dumnezeul acestei lumi”. Noi putem fi siguri, prin urmare, că națiunile acestei lumi nu vor încerca niciodată să nimicească pe „dumnezeul acestei lumi”. (Ioan 12:31, 2 Corinteni 4:4). Mai degrabă Satan Diavolul, a cărui mânie mare este împotriva împărăției nou-născute a lui Dumnezeu, aduce toate națiunile lumesti în conspirația sa împotriva împărăției lui Dumnezeu, fie că acele națiuni pricep acel fapt acum sau nu.

Dacă preoțimea religioasă a creștinătății ar fi fost credincioasă împărăției lui Dumnezeu și cuvântului Său, Biblia, ea ar fi avertizat pe stăpânitorii națiunilor împotriva faptului de a fi surprinși de către Satan și de către demonii săi și împotriva faptului de a fi atrași în satanica conspirație mondială. Dar deși preoțimea nu a avertizat națiunile, cuvântul sfânt al lui Iehova și deasemenea și Martorii Săi de pe pământ, au dat națiunilor cuvenitul avertisment, mai cu seamă dela anul 1919 d. Chr. încoace. Pentru aceasta națiunile au persecutat pe Martorii lui Iehova. Dar aceasta adaugă numai la dovada că națiunile sunt în conspirația mondială împotriva împărăției nou-născute sau stabilite a lui Dumnezeu prin Christos Isus.

Că nu va fi pace pentru omenire atât timp cât această conspirație mondială există, citim la Daniel 12:1: „În vremea aceea se va scuța marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n'a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va

fi găsit scris în carte”. Regele nou încoronat și întronat își îndreaptă mai întâi atențiunea spre războiul împotriva dușmanilor împărăției lui Dumnezeu pentru justificarea numelui lui Iehova. Porunca lui Dumnezeu către El este: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi”. (Psalm 110:1, 2). Deaceea întrucât Biblia întrebuințează cai ca simboluri pentru războiu, profetia ilustrează pe Regele de curând încoronat ca urcat călare pe un cal, a cărui culoare albă semnifică războiul teocratic pentru dreptate. Corespunzător, citim această descriere în Apocalips 6:2: „M’am uitat, și iată că s’a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s’a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască”.

Implinirea acelei viziuni profetice, începu în anul 1914 d. Chr. Inseamnă aceasta că națiunile acestei lumi s’ar supune de bună voie domniei Sale și că pacea universală va fi stabilită fără luptă? Ceeace Apocalips arată, ar urma călăritul înainte a Regelui încoronat pe calul Său alb? Aceasta este ceea ce arată Apocalips 6:4: „Și s’a arătat un alt cal, un cal roș. Cel ce sta pe el a primit puterea SĂ IA PACEA DE PE PĂMÂNT, pentruca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s’a dat o sabie mare”. Apoi, pășind de-aproape pe urmele acestui cal ucigător de pace, galopează un alt cal ducător de foamete. Și încă un cal cu moartea, și apoi Locuința morților (sau groapa); și informațiunea este dată: „Li s’a dat putere peste a patra parte a pământului, ca săucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului”. Apocalips 6:5, 8.

Națiunile în conspirația mondială pot încerca să oprească caii purtători de războiu, foamete, moarte și mormânt (groapă), dar ele niciodată nu reușiră să oprească sau măcar să încetineze calul alb cu Călărețul

lui încoronat, până ce nu a biruit pe cel din urmă dintre dușmanii Săi. Până atunci nu va fi pace durabilă universală. Deaceia atât timp cât conspirația mondială stă în opoziția ei unită față de legământul lui Dumnezeu pentru împărăție cu Christos, pacea este imposibilă.

Popoarele pământului au fost lăsate fără avertisment de către preoțimea religioasă a creștinătății. Astfel popoarele sunt supuse și pe mai departe dezamăgirii de către „dumnezeul acestei lumi”. Iehova în credințioșia Sa față de cele mai bune interese ale omenirii, a dat din timp avertisment în Biblie că conspirația mondială va încerca să îmbrace haina lui Christos, întrucât își asumă rolul de pacificator mondial. Asemenea Ierusalimului din vechime în zilele lui din urmă, astfel ziditorii creștinătății ai unei lumi mai bune, mai frumoase, creată de mâinile oamenilor, vor ridica un mare zid ocrotitor împotriva nimicirii prezisă în cuvântul lui Dumnezeu. Ei îl vor mâzgăli în mod continuu cu tencuiala diplomației și promisiunii politice și religioasă. Profeții politici și religioși ai creștinătății, mai cu seamă preoții, vor face propagandă pentru zidul de apărare, plăcut spoit, pledând trebuința lui și ținerea prin el a ultimei speranțe de pace. Dar sta-va în picioare această măsură de apărare a creștinătății de după războiu, astfel încât poporul să-și pună acum încrederea în ea ca sigur și fără să-l dezamăgească?

Ascultă ce zice cuvântul lui Dumnezeu, scris odinioară pentru îndrumarea noastră: „Lucrurile acestea se vor întâmpla pentrucă ei rătăcesc pe poporul Meu, zicând: Pace! când nu este pace. Poporul Meu zidește un zid, și ei îl tencuiesc cu ipsos. De aceea, spune celor ce-l acopăr cu ipsos că se va prăbuși, va veni o ploaie cu

vifor, pietrele de grindină vor cădea, și se va deslănțui furtuna. Imi voi potoli astfel mânia împotriva zidului și împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; și vă voi spune: Nu mai este niciun zid! Și s'a isprăvit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos! S'a isprăvit cu proorocii lui Israel, cari proorocesc asupra Ierusalimului, și au vedenii de pace asupra lui, când nu este pace, zice Domnul Dumnezeu (Iehova)”. — Ezechiel 13:10, 11, 15, 16.

Cugetă creștinătatea că ea este mai sfântă decât Ierusalimul din zilele Regelui Ahaz, care se alătură într'o conspirație lumească cu Asiria? sau decât Ierusalimul din zilele ultimului lui rege, Zedechia, care se alătură în conspirație lumească cu Egiptul, pentru auto-apărare? Toate sistemele și instituțiunile ei religioase, nu o fac mai sfântă și astfel mai imună (ce nu poate fi atacat de rău) față de nimicire, pentru că creștinătatea este astăzi adevăratul sediu al părții văzute a conspirației mondiale. Mai mult încă, toate organizațiunile ei religioase sprijinesc conspirația și își fixează speranțele lor de supraviețuire și de pace pe ea. În consecință nimeni să nu se amăgească, dacă organizațiunea mondială aduce, în cele din urmă, națiunile la o perspectivă aparentă înalt dezvoltată de stabilitate, prosperitate și liniște. Prin semnele timpurilor în împlinirea profeției noi știm ceea ce amenință atunci. Nouă în particular ne scrie apostolul Pavel aceste cuvinte: „Cât despre vremi și soroace, n'aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înși-vă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: Pace și liniște! atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare. Dar voi, fraților, nu sunteți în întunec, pentru că ziua aceea să vă prindă ca un hoț”. (1 Tesaloni-

cenii 5:1-4). Astfel pentru ca să nu umblăm în întunec și să fim cuprinși de nimicirea neașteptată care vine, noi trebuie să ascultăm de lumina cuvântului lui Iehova Dumnezeu.

În lumina aceluia cuvânt, mai cu seamă după cum strălucește în Apocalips 19:11-21, noi vedem împotriva cui se adună membrii conspirației mondiale. Ei se adună împotriva Călărețului de pe calul alb, care este Prințul Păcii, Regele regilor și Domnul domnilor. Deasemenea, Apocalips 16:13-16 arată sub ce influențe se adună națiunile și stăpânitorii lor pentru bătălia decisivă cu Călărețul calului alb în Armaghedon. Ei se adună sub irezistibilă (ce nu poate rezista) grabă și conducere a părții demonice nevăzute a conspirației mondiale. Există numai o singură cale pentru bărbați și femei ca individuali să se scuture de acea influență și de a evita de a fi cuprinși de nimicirea neașteptată, și aceasta este să se dea atenție strictă cuvântului lui Dumnezeu. Numai astfel vor fi ei ascunși și vor trece prin Armaghedon vii. (Zefania 2:3). În Armaghedon nimicirea neașteptată pentru conspirația mondială și pentru toți strigătorii ei de „Pace și liniște”, va îndepărta ultima barieră pentru viețuirea omenirii fără teamă de turburare și pagubă. Ea va curăți universul de marele conspirator și turburător, Satan Diavolul, „dumnezeul acestei lumi”. (Apocalips 20:1-3). Nicio unire umană internațională nu ar putea duce la împlinire această foarte esențială curățire, dar apostolul Pavel asigură pe toți creștinii, la Romani 16:20: „Dumnezeul păcii va zdrobi în scurt pe Satan sub picioarele voastre”. La această zdrobire a capului lui Satan prin Dumnezeul păcii și prin Prințul Său al Păcii, d’abia atunci va veni „pace pe pământ oamenilor de bine” și cu ea „mărire lui Dumnezeu întru înălțime”.

DREPTATE ȘI PACE

Noi nu presupunem că aceasta va fi exact o pace *spirituală* într-o lume a dezordinei, întocmai ca palavrele religiei pe cari ea le-a dat poporului acestei lumi. Pacea, astfel după cum a dat-o religia, nu este ceea ce dorește poporul, pentrucă ea nu l-a satisfăcut. Acea pace pe care Prințul Păcii va introduce-o în lumea nouă, va fi reală și satisfăcătoare. Guvernul Său va fi o împărăție a dreptății. Dumnezeu L-a făcut „preot regal pentru vecie după ordinul lui Melchisedec”; și numele „Melchisedec” înseamnă „Rege al dreptății”.

Originalul Melchisedec, care era prototipul Prințului Păcii, era rege al Salemului. Cu privire la el apostolul Pavel dă această explicație: „După însemnătatea numelui său, este întâi, Rege al dreptății, și apoi și Rege al Salemului, adică, Rege al Păcii”. (Evrei 7:1, 2; Psalm 110:4). Christos Isus, în calitate de Sa ca Mare Preot al lui Dumnezeu și prin mijlocul jertfei Sale de răscumărare pentru omenire, va aduce tuturor supușilor Săi ascultători de pe pământ pacea lui Dumnezeu, care întrece toată priceperea din cauza iertării și a îndepărtării în realitate a păcatelor lor. Prin toată puterea Sa în cer și pe pământ, El va instala instituțiunile dreptății pe pământ și va impune domnia dreptății printre oameni peste tot. El va pune în inimile lor iubirea neegoistă a ceea ce este drept și just. Aceasta va face pacea să vină și să se unească cu dreptatea ca însoțitoare de nedespărțit a ei.

În consecință, cu privire la domnia miloasă a Regelui lui Iehova, este prezis: „Da, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentrucă în țara noastră să locuiască slava. Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută. Credincioșia răsare din pă-

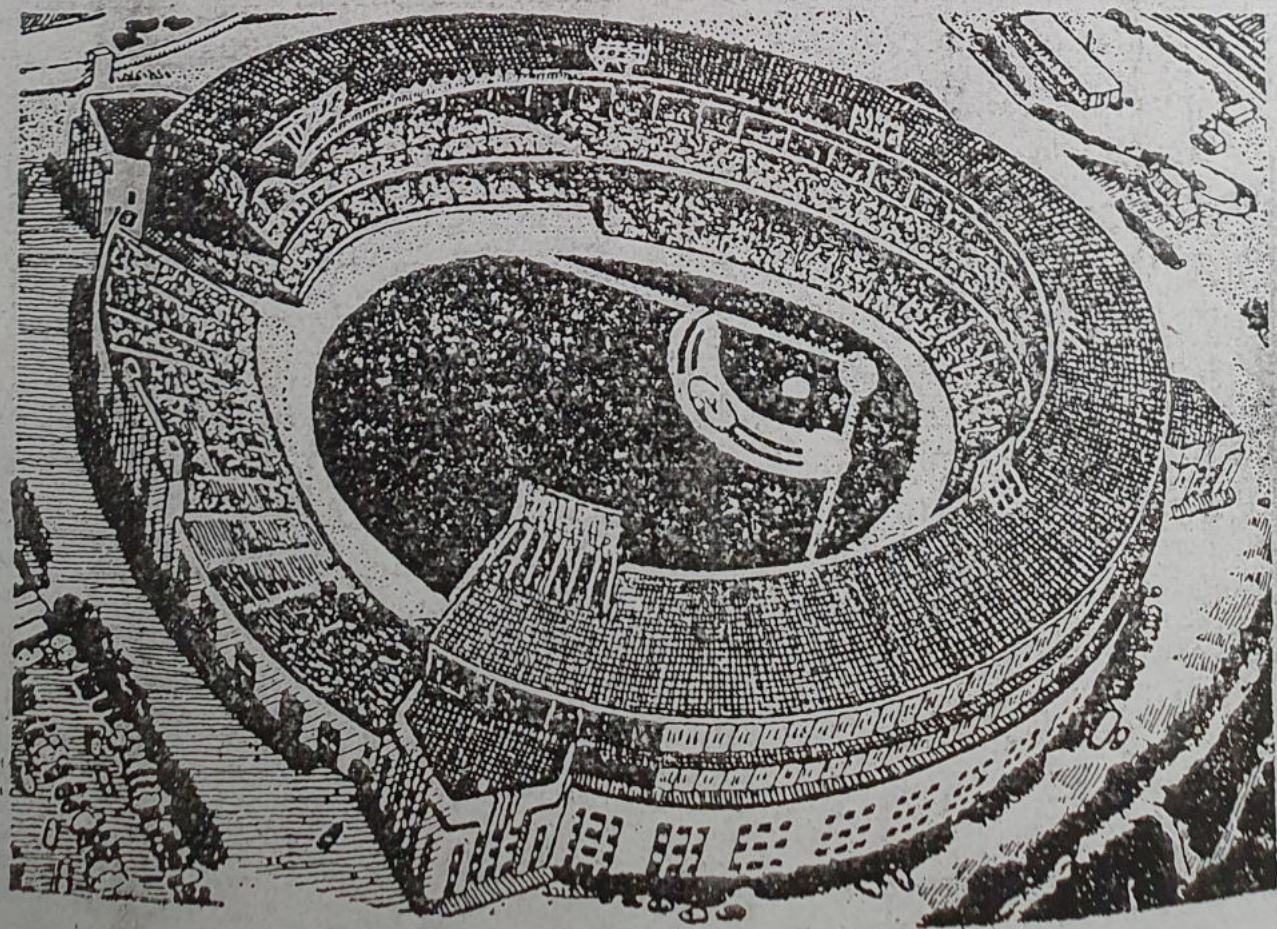
mânt, și dreptatea privește dela înălțimea cerurilor. Domnul (Iehova) ne va da și fericirea și pământul nostru își va da roadele. Dreptatea va merge și înaintea Lui, și-L va și urma, călcând pe urmele pașilor Lui”. (Psalm 85:9-13). Pace și prosperitate va însoți cu siguranță punerea în vigoare a adevărului și neprihănirii pe pământ de către Regele regilor după nimicirea conspirației mondiale. Deaceea este scris: „Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii vor cârmui cu nepărtinire. Atunci neprihănirea va locui în pustie, și neprihănirea își va avea locuința în pomăt. Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Poporul Meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite”. (Isaia 32:1, 16-18). Atunci „oamenii de bine” cari trăiesc, începând cu aceia cari supraviețuiesc bătălia Armaghe-donului și rămân vii, vor asculta de poruncile lui Iehova prin Regele Său domnitor, Christos Isus. Atunci pacea lor va fi ca a râului puternic curgător și faptele lor drepte vor fi ca nenumăratele valuri ale mării”. Isaia 48:18.

Aceasta nu este imaginație născută dintr'un cuget pa-sionat. Este o realitate care este la ușă. Este atât de sigur să vină întocmai ca faptul că copilul care urma să fie numit „Prințul Păcii” fu născut în Betleem cu veacuri înainte. Din nașterea Sa au fost prezise să vină rezultate îndepărtate. Multe de acestea au și venit deja. Multă vreme până la creșterea la maturitate și propo-văduirea Sa că împărăția cerurilor este aproape, a adus mare lumină popoarelor cari umblau în întunec și lo-cuiau în umbra morții. (Isaia 9:1, 2; Matei 4:12-17). Acum, în anul 1914, El veni în împărăția Sa în con-formitate cu legământul lui Dumnezeu. El a fost adus

astfel în existență sau născut ca Domnitorul drept al noui lumi a dreptății. Descoperirea acestui fapt din cuvântul lui Dumnezeu a adus lumină mulțimilor zilei prezente, cari umblă în întunerecul acestei lumi și stau în umbra nimicirii, care așteaptă pe conspirația mondială. Prin urmare, aceia cari acum devin poporul lui Iehova Dumnezeu, sunt înmulțiți și cresc în număr. Ei se bucură de stabilirea împărăției Sale promise prin Emanuel al Său. Ei privesc cu încredere înainte cu bucurie spre grabnica nimicire a tuturor armelor și a tuturor instrumentelor de războiu sângeroase, spre a face loc pentru viețuirea pacinică sub un Rege care va fi un tată supușilor Săi, dându-le viață vecinică pe un pământ al paradisului.

Ascultă profeția în legătură cu aceasta. Ea fu scrisă într'o zi a conspirațiilor lumești, pentru folosul nostru cari trăim în aceste zile a conspirației mondiale finale, și sună: „Tu (O Iehova Dumnezeu), înmulțești poporul, îi dai mari bucurii; și el se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriș, cum se veselește la împărțirea prăzii. Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spinarea, nuiaua celui ce-l asupra, le-a sfărâmat ca în ziua lui Madian. Căci orice încălțăminte purtată în învălmășeala luptei, și orice haină de războiu tăvălită în sânge, vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc. (Pentruce?) Căci un Copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Il vor numi, Mînnat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele vecinicilor, Prinț al Păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și în veci de veci: iată ce va face râvna lui Iehova al oștirilor”. Isaia 9:3,7, *Versiunea americană standard.*

Pace vecinică prin Guvernul Prințului Păcii este o certitudine (lucru sigur) în viitorul apropiat. Râvna și grija zeloasă a lui Iehova nu va lăsa aceasta niciodată să dea greș. El va realiza-o spre a justifica cuvântul și suveranitatea Sa universală. Aceia astăzi, cari apreciază înțelegerea nașterii umane a Prințului Păcii cu nouăsprezece veacuri înainte, nu vor fi acum amăgiți. Ei nu-și vor pune încrederea lor într-o conspirație mondială de oameni pentru pace permanentă, securitate și prosperitate, numai spre a experiența, în cele din urmă, dezamăgire amară. Ei vor evita nimicirea împreună cu asemenea conspirație mondială, întrucât exercită credință în Iehova Dumnezeu. Ei Il vor cinsti pe El, întrucât se încred în El spre a duce scopul Său la bun sfârșit. Ei vor lua acum poziție pentru vecinicul Guvern al Prințului Său al Păcii, și se vor ruga și vor nădăjdui ca el să aducă o domnie de pace eternă cu glorie durabilă pentru Iehova Dumnezeu.

Avertisment

„Nu numiți conspirație tot ce numește poporul acesta conspirație; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați”. — Isaia 8:12, Versiunea americană standard.

IEHOVA avertizează toate persoanele cari caută viață și fericire durabilă, într'o nouă lume dreaptă, împotriva vechii conspirații sau confederații mondiale. Aceia cari se tem de El, urmează avertismentul Său. Unii ca aceștia singuri vor rămâne fermi și nemișcați, acum când vedem vechea lume stricată, nesatisfăcătoare, apucând calea care duce la nimicirea ei. Toate popoarele, și mai cu seamă stăpânitorii și conducătorii lor, sunt sub o tiranie zdrobitoare a temerii de viitor. Sub atâțarea temerii, oamenii sunt împinși spre a fi aruncați în scarta lor, cu vechea conspirație mondială. Un avertisment, avertismentul lui Iehova Dumnezeu, este potrivit tuturor popoarelor, deoarece acea conspirație mondială este împotriva binelui și fericirii vecinice a întregii omeniri. Este condamnată, pentrucă cuvântul profetic al lui Dumnezeu totdeauna adevărat, care prezise în mod corect formarea acestei conspirații, deasemenea avertiză înaintea despre nimicirea ei și a tuturor celor cuprinși în ea.

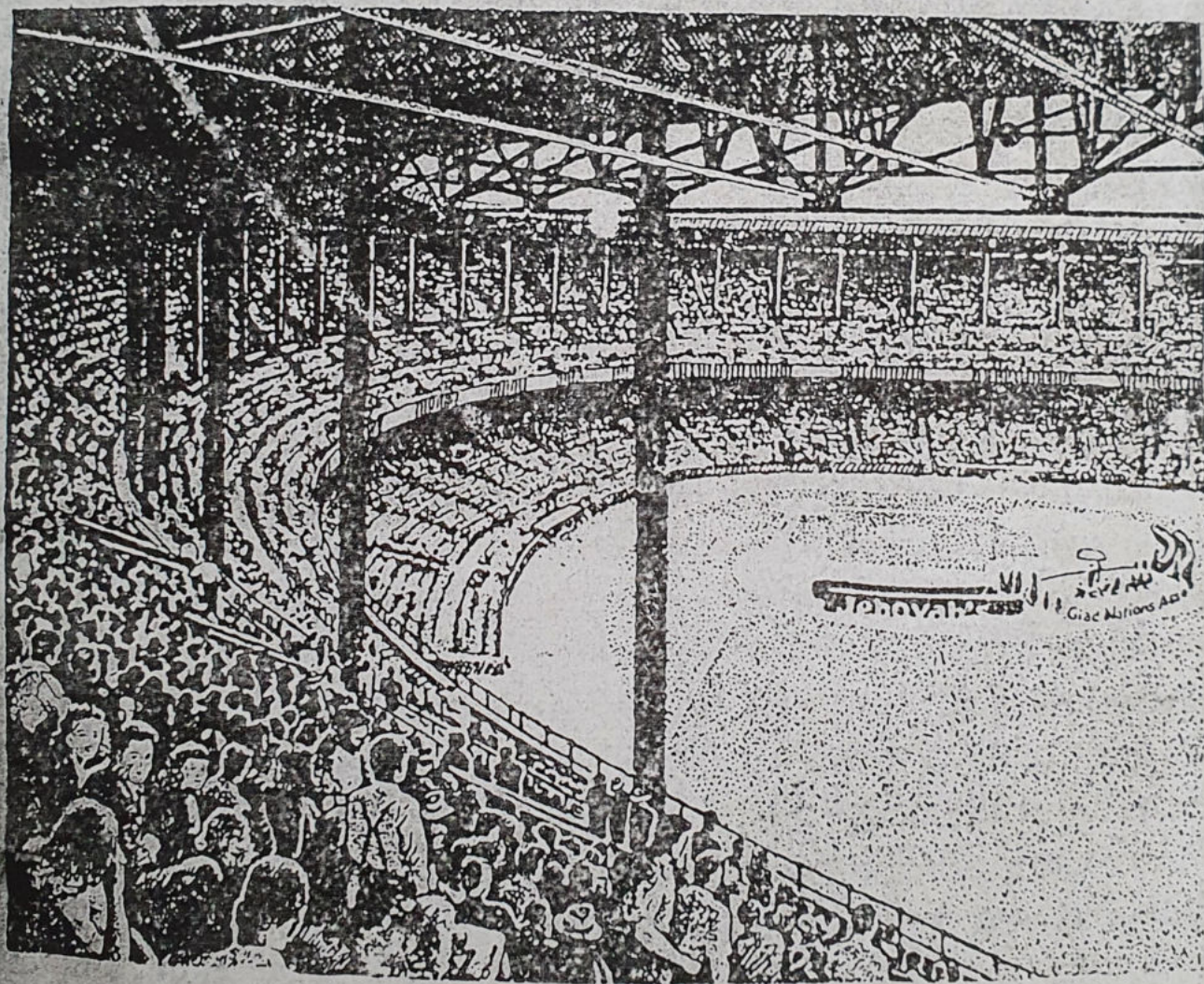
Conspirația nu poate câștiga împotriva Aceluia, împotriva căruia este formată. În nereușita ei dezamăgitoare, ea va aduce, peste această lume și peste popoarele ei, un **dezast**ru de ruină din care această lume veche nu va fi niciodată restabilită. Prin urmare, nimeni nu poate permite să se supună loviturii fricii sau să

fie amăgit de către atracțiile lumești ale conspirației, dacă unul ca acesta speră să scape de dezastrul care vine sigur. Incredere nezdruccinată în Iehova Dumnezeu, și cu o încredere în cuvântul Său ca îndrumător al nostru, trebuie exercitată acum. Acestea sunt singura noastră tărie împotriva faptului de a fi aruncați în conspirația lumii vechi și în nimicirea ei în războiul universal al Armagedonului.

Astăzi suntem față în față cu o situație mondială și influențele ei, astfel cum ne erau arătate în mic în zilele împărăției lui Iuda sub noul ei rege, Ahaz. Aceasta era cu opt veacuri înainte de era noastră comună. Pentru îndrumarea noastră în această cea mai critică vreme din istoria umană, darea de seamă despre aceasta fu păstrată prin puternica mână a lui Iehova, care prevăzu viitorul în mod sigur. La lumina acestei dări de seamă, noi vedem lămurit chestiunile angajate astăzi și singura cale sigură de a fi de partea biruinții, unde putem să supraviețuim în noua lume a dreptății. Avertismentul special și mărturia îndrumătoare, ne sunt date în cuvintele lui Isaia, profetul din zilele când Ahaz domnea peste împărăția lui Iuda.

Cuvintele lui Isaia sunt de mai înaltă valoare pentru noi decât toate cuvintele celor mai de văză oameni de stat și conducători religioși de astăzi. Aceasta deoarece Isaia era un sincer profet al lui Iehova Dumnezeu și cuvintele sale erau spuse sub puterea spiritului sau a forței de necombătut a lui Dumnezeu. În zilele sale păământul „civilizat”, și mai cu seamă Impărăția lui Iuda, fu amenințat de către o putere mondială ambițioasă și fără conștiință, care încerca să pună mâna pe dominația mondială; fu amenințat de către o conspirație internațională. Astăzi noi suntem amenințați de un sistem

mondial care amenință să înghită toată omenirea, și forțele pentru punerea tuturor oamenilor într'o conspirație internațională împotriva adevăratei împărății a lui Iehova Dumnezeu, cresc în tărie și putere. De aceea, fiind sub presiunea condițiilor mondiale asemănătoare dacă nu chiar mult mai importante decât acelea cari făcură pe Isaia să dea avertismentul și mărturia în ziua sa, noi bine facem să cercetăm cuvintele și fondul lor istoric. Pentru acest motiv, noi invităm cititorii noștri să cerceteze cu grijă articolul ce urmează acum.

Vedere interioară, în parte a stadionului din Cleveland, în decursul Adunării Teocratice a Națiunilor Vesele, în care au fost rostite cuvântările „Fără frică împotriva conspirației mondiale” și „Printul Păcii”.

Fără frică împotriva conspirației mondiale

NU EXISTĂ o domnie sigură să meargă alături cu poporul și să fie reunită cu el, în massă, într'o puternică mișcare a vremurilor. Chiar și într'o democrație metodică și bine regulată, majoritatea oamenilor au fost, mereu și mereu, răi. În zilele profetului Noe, înaintea potopului, întreaga massă a omenirii era rea, doar cu opt excepții. Acei opt, Noe și mica sa familie, erau dreți, nu datorită înțelepciunii umane a lor proprie, ci pentru că ei umblau cu Dumnezeu, care este totdeauna drept. Prin profetul Său Isaia, Iehova trimite un avertisment într'un mod deosebit de acela al potopului, creștinătății religioase de astăzi, în aceste cuvinte: „Iehova mi-a vorbit iarăși, și mi-a zis: Pentru că poporul acesta a disprețuit apele din Siloe cari curg lin, și s'a bucurat de Rețin și de fiul lui Remalia, iată, Domnul va trimite împotriva lor apele puternice și mari ale râului (Euftrat), adică pe împăratul Asiriei cu toată puterea lui; pretutindeni el va eși din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui; va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge până la gât. Iar aripile întinse ale oastei lui, vor umple întinderea țării tale Emanuele!” — Isaia 8:5-8, *Vers. Amer. standard.*

Spre a găsi ce este astăzi ce se compară cu bucuria poporului de Rețin și de fiul lui Remalia, precum și refuzul apelor din Siloe, trebuie să câștigăm înțelegerea vechii compoziții a cuvintelor lui Isaia. Apele din Siloe curgeau într'un mic pârâu dintr'un izvor, cunoscut astăzi ca izvorul fecioarei, tocmai în partea din afară a zidului de răsărit al Ierusalimului. Se pare că în zilele lui Ahaz, regele Ierusalimului, erau pregătite mijloace

pentru conducerea apelor dela acest izvor la un bazin înăuntrul cetății Ierusalimului: Astfel apele din Siloe furnizară parte din apa necesară acestui oraș capitală a împărăției lui Iuda. Acest pârâu mic pare să fie acela care este înțeles în Psalmul 46:4, în aceste cuvinte: „Este un râu ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Prea Înalt”. Astfel apele din Siloe fură asociate cu cetatea capitală, unde regele uns din casa lui David, ședea pe tron. Pe vremea lui Ahaz, deși necredincios lui Iehova Dumnezeu, fu permis să șadă pe acest tron al casei lui David, el fiind al doisprezecilea din linia regilor coborâtori dela Regele David. Această milă fu acordată Regelui Ahaz din cauza solemnului legământ, pe care Iehova Dumnezeu îl făcu cu Regele David, din cauza credinții și loialității lui David.

În conformitate cu acest legământ pentru împărăție, Dumnezeu zise lui David: „Căci casa ta și împărăția ta vor dăinui vecinic înaintea ta, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie”. (2 Samuel 7:16). În afară de aceasta, Dumnezeu zise: „Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit. Îi voi face vecinică sămânța, și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor. Dacă fiii lui (asemenea Regelui Ahaz) vor părăsi legea Mea, și nu vor umbla după poruncile Mele, dacă vor călca orânduirile Mele, și nu vor păzi poruncile Mele, atunci le voi pedepsi fărădelegile cu năvălirea, și neleguirile cu lovituri; dar nu-Mi voi îndepărta deloc bunătatea dela ei, și nu-Mi voi face credințioșia de minciună; nu-Mi voi călca legământul, și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele”. (Psalm 89:28-34). Acel legământ cu casa lui David își găsește împlinirea lui finală și completă în marele Fiu al lui

David, Mesia, anume, Christos. El devine Moștenitorul etern al acestui legământ al împărăției vecinice, indiferent de purtarea imperfectă, defectuoasă a regilor din casa lui David, cari ședeau pe tronul vechiului Ierusalim. Prin urmare, „apele din Siloe” reprezintă apele adevărului cu privire la legământul lui Dumnezeu, care guvernează împărăția mesianică. Acele ape reprezintă făgăduința divină că Mesia, Marele Prinț în împărăția lui Dumnezeu, va veni prin linia credinciosului Rege David, și nu prin altă linie regală.

Apele din Siloe, în ziua Regelui Ahaz, erau obișnuite să „curgă lin”, adică, încet, într'un șiroi mic. Astfel, când se zice că „acest popor” refuză asemenea ape din Siloe, Dumnezeu înțelese că poporul lepăda legământul lui Dumnezeu pentru împărăție cu casa lui David, deoarece atunci, în ziua lui Ahaz, el părea atât de mic, slab și lipsit de forță, și cu puțină speranță de realizare. Impărăția lui Iuda sub Regele Ahaz era o împărăție foarte mică și plăpândă. Se părea a fi ușor să fie zdrobită de către puterile ostile ale acestei lumi. Deaceia, în schimbul casei lui David cu făgăduința ei a venirii Prințului Mesia, „acest popor” prefera să aibă o stăpânire umană, care nu dădea nicio făgăduință despre Mesia.

Cine era „acest popor” care astfel își întoarse spatele împotriva legământului pentru împărăție a lui Iehova? Aceștia erau frații naturali ai împărăției lui Iuda, frați cari, formând în total zece seminții, se separaseră de la cele douăsprezece seminții ale lui Israel și-și întemeiaseră o împărăție a lor proprie. După moartea Regelui Solomon, fiul lui David, aceste zece seminții se nupseră spre a-și întemeia împărăția lor sub un rege care nu era din linia lui David. Noua lor împărăție se numi

împărăția lui Israel", spre deosebire de „împărăția lui Iuda”. În primii patru ani ai domniei Regelui Ahaz peste împărăția lui Iuda, omul care fu rege peste împărăția celor zece seminții a lui Israel, fu numit „Pecah” și era fiul lui Remalia. (2 Regi 15:25-27). Împărăția lui Israel sub Pecah putea să se poarte ca frații față de mica împărăție a lui Iuda sub Ahaz, dar nu făcu așa. Ea nu arată respect pentru legământul lui Iehova pentru împărăție cu casa lui David. De fapt, împărăția lui Israel se depărtase în mod oficial de la adorarea lui Iehova Dumnezeu și-și întemeiasă o religie politică, o religie de stat, prin închinarea la viței de aur și mai târziu, prin închinarea la falsul dumnezeu Baal și altor dumnezei păgâni. 1 Regi 12:26-33; 16:27-33.

Invecinată împărăției lui Israel spre miazănoapte-răsărit, era așezată împărăția Siriei. Acești Sirieni erau înrudiți de departe cu cele douăsprezece seminții ale copiilor lui Israel. Dar ei deasemenea nu țineau respect pentru legământul lui Iehova pentru împărăție cu casa lui David în Ierusalim; ei îl disprețuiau. Când Regele Ahaz începu să domnească, domnitorul împărăției din Siria fu numit „Rețin”. Pentru ce se bucura acum „acest popor” al lui Israel de acest Rețin tot așa ca de propriul lor rege israelit, Pecah, fiul lui Remalia? Aceasta deoarece Rețin arăta dispreț pentru împărăția lui Iuda cu al cărei rege fu încheiat legământul lui Iehova pentru împărăție. În zilele lui Iotam, tatăl Regelui Ahaz, împărăția lui Israel și împărăția Siriei formau o confederație agresivă împotriva împărăției lui Iuda și a regelui ei din casa lui David. Istoria biblică zice: „În vremea aceea, Domnul a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe

Pecah, fiul lui Remalia. Iotam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui a domnit fiul său Ahaz”.
2 Regi 15:37, 38.

În zilele Regelui Ahaz cei doi regi inamici, Rețin al Siriei și Pecah, fiul lui Remalia din Israel, își uniră puterile lor în mod și mai agresiv. Istoria biblică spune despre necredincioșia Regelui Ahaz față de Iehova Dumnezeu și apoi zice: „Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s’au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au impresurat pe Ahaz, dar n’au putut să-l biruiască”. (2 Regi 16:5). Noi citim despre displăcerea lui Dumnezeu față de Regele Ahaz, în aceste cuvinte: „Domnul Dumnezeul său l-a dat în mâinile împăratului Siriei. Sirilenii l-au bătut și i-au luat un mare număr de prinși de războiu, pe cari i-au dus la Damasc. A fost dat și în mâinile împăratului lui Israel, care i-a pricinuit o mare înfrângere. Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într’o singură zi în Iuda o sută douăzeci de mii de oameni, toți viteji, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor... Copiii lui Israel au luat dintre frații lor două sute de mii de prinși de războiu, femei, fii și fiice, și le-au luat multă pradă, pe care au adus-o la Samaria (Orașul capitală al împărăției lui Israel)”. (2 Cronicii 28:5-8). Astfel legământul lui Dumnezeu pentru împărăție părea a fi în pericol.

CONTRAPARTEA MODERNĂ

Acesta era un vechiu tip al lucrurilor ce trebuia să aibă loc acum. În zilele noastre, deci, privim după contrapartea acestora. Noi o găsim în mod clar în creștinătate. Fie ca toți să ținem în minte că legământul lui

Iehova pentru împărăție niciodată nu a fost retras sau șters. Aceasta este adevărat acum, în acest an. Marele Fiu al lui David, în vederea căruia fu făcut legământul pentru împărăție cu David, a devenit Moștenitorul vecinic al legământului. Acela este Christos Isus, un urmaș regal al Regelui David, în conformitate cu nașterea Sa umană. La timpul când îngerul lui Dumnezeu prezise nașterea Sa, îngerul zise mamei Sale pământești; „Iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele ISUS, El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacob în veci, și împărăția Lui nu va avea sfârșit”. (Luca 1:30-33). De aceea la vârsta Sa matură Christos Isus, fiind uns cu spiritul lui Dumnezeu, merse printre Evrei predicând, „Impărăția cerurilor este aproape”. De teamă că acest Isus S’ar dovedi a fi adevăratul moștenitor al legământului lui Iehova, Satan Diavolul, ca marele adversar al împărăției lui Dumnezeu, îl omorî prin aceia cari pretindeau a fi „copiii împărăției”. — Matei 8:12; 21:43.

Când Atotputernicul Dumnezeu sculă pe Christos Isus din morți, atunci El îi confirmă legământul plin de milă cu David pentru împărăție. Spre a dovedi aceasta, apostolul Pavel zicea către Evrei: „Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea (al lui David): Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut. Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte, pe cari Le-am făcut lui David”. — Fapte 13:22, 23, 32-34; Isaia 55:3.

Ia suirea Sa de-a-dreapta Tatălui Său în cer, acest Fiu înviat al lui David, nu începu imediat să exercite puterea împărăției împotriva tuturor dușmanilor Săi și pentru folosul prietenilor și urmașilor Săi. El avea de așteptat până se sfârșiră „timpurile păgânilor”, înainte de ce toți dușmanii Săi ar fi înjosiți și făcuți așternut al picioarelor Sale. (Evrei 10:12, 13). Apoi El Și-ar lua în mod activ îndatoririle Sale ca Moștenitorul și Regele activ al legământului divin pentru împărăție. După toate întâmplările multe dela 1914 încoace, în împlinirea profetei biblice, și cari în mod repetat au fost publicate în publicațiunile TURNULUI DE VEGHERE, „timpurile păgânilor” se sfârșiră în anul 1914, primul an al primului Războiu Mondial. La acel timp Moștenitorul vecinic al legământului pentru împărăție, era îmbrăcat cu putere și autoritate regală dela Dumnezeu să activeze. El nu mai așteaptă mai mult, ci dela 1914 acel legământ pentru împărăție este executat în mod activ, în justificarea numelui și suveranității universale a lui Iehova Dumnezeu.

Isaia din vechime fu un credincios martor al lui Iehova Dumnezeu. Asemenea lui, Martorii de astăzi ai lui Iehova sunt aliniați de partea legământului pentru împărăție împreună cu Christos Isus. Ei proclamă tuturor națiunilor că acest legământ dă singurul titlu de domnie peste noua lume a dreptății. Cei 2.520 de ani de dominație a pământului de către împărățiile păgâne se sfârșiră în 1914, și niciun singur stăpânitor uman al pământului nu a moștenit de atunci titlul de domnie prin legământul pentru împărăție, ci Christos Isus are titlul. Prin urmare, Martorii lui Iehova de astăzi declară că acum este timpul pentru întreaga omenire, atât domnitorii politici și religioși, cât și poporul comun deo-

potrivă, să recunoască pe Christos Isus ca Moștenitorul și Regele de drept al noului lumi a dreptății. Deoarece membrii lor sunt atât de puțini și atât de înjosiți în ochii creștinătății, proclamarea de către Martorii lui Iehova a legământului împărăției lui Iehova cu Regele Său uns, pare asemenea apelor domoale, lin-curgătoare din Siloe. Dar, acelaș lucru, adevărurile astfel proclamate, stinge setea noastră spirituală. Ei reînviorează pe toți aceia cari dau ascultare Ierusalimului ceresc, Iionului, care este organizațiunea principală a suveranității universale a lui Iehova.

Martorii lui Iehova prin cosacrarea lor lui Dumnezeu și prin urmarea pe urmele Regelui Său domnitor, sunt frații lui Christos. Toți religioniștii creștinătății, mai cu seamă preoții ei catolici și protestanți, pretind, asemenea, a fi înrudiți cu Christos ca frații Săi. Prin susținerea lor ei mărturisesc a fi Israeliti spirituali. Dar vine „acest popor” al creștinătății cu bucurie la „apele spirituale din Siloe” și beau din asemenea adevăruri ale împărăției și se bucură de legământul pentru împărăție împlinit? Activează ei în supunere față de invitația lui Dumnezeu prin martorii Săi: „Veseliți-vă națiuni, împreună cu poporul Său?” — Romani 15:10, *Rotherham*.

Nu; nu după modul în care au tratat ei micul număr de martori și mesagiul lor dela 1914! Ei au refuzat în mod hotărît împărăția. Ei s'au unit în opunere față de activitățile de educație ale Martorilor lui Iehova printre popoare și i-au persecutat pe aceștia. Activând astfel, ei arată peste orice îndoială prin ei înșiși că ei „se bucură de Rețin și de fiul lui Remalia”. Adică, ei se bucură de conspirația internațională a domnitorilor și guvernatorilor împotriva legământului pentru împără-

ție al lui Iehova cu Christos Isus. Ei se bucură de domnitori, guvernatori și conducători cari, asemenea lui Rețin și Pecah, nu sunt în legământul pentru împărăție al lui Dumnezeu, și nu se închină lui Iehova ca Dumnezeu. În schimb, asemenea domnitori în mod solidar se opun împlinirii legământului și luptă împotriva micului număr de Martori al lui Iehova, cari dau ascultare singurului Moștenitor al aceluși legământ. Poporul comun se alătură lor, fie activ sau moral, în străduințele religioase de a aduce la tăcere sau de a face nul mesajul pe care acești martori îl proclamă și să-i șteargă din existență sau să-i ia prizonieri prin lagăre de concentrare, închisori, sabotaje și legi cari îi lipsesc de libera închinare. Darea de seamă despre ce acești contrari și persecutatori au făcut dela 1914 încoace, stă ca o mărturie împotriva lor și-i osândește cu totul. Vezi broșura „Veseliți-vă națiuni”, paginile 32-62.

Asemenea bucurie clădită pe temelia rea a „acestui popor” al creștinătății, astăzi, nu va rămâne nepedepșită de către marele Autor al legământului pentru Impărăție. Noi trebuie să alegem fie să ne bucurăm de Impărăție sau să fim nimiciti. Deoarece asemenea popor mărturisit al lui Dumnezeu nu se bucură de Impărăție și de mesajul ei, asemănător „apelor lin-curgătoare din Siloe”, Dumnezeu va aduce asupra lui oștile nimicitoare ale organizațiunii mondiale ale lui Satan, preumbrite prin „regele Asiriei și toată puterea lui”. Sunt diferite părți cari compun organizațiunea lui Satan. Dumnezeu cel Atotputernic va manevra pe aceștia astfel încât ei vor lupta unul împotriva celuilalt spre a se nimicii, începând mai întâi cu elementele comercial și politic împotriva elementului religios. Asiria, în zilele lui Ahaz, Pecah și Rețin, era un imperiu expansionist

(dornic de cuceriri). Ea este întrebuințată în Biblie ca un simbol sau ilustrație a lumii Diavolului, Satan Diavolul fiind însuși ilustrat prin puternicul rege al Asiriei. Imperiul asirian se întindea atunci de-a-lungul râului Eufrat, acel râu larg, noroios, lung de 2.864 de km. care anual se varsă peste malurile lui. Oștile militare ale Asiriei, agresive, aplecate spre totalitarism, în năvălirea lor în țară sunt, prin urmare, bine comparate cu apele potopitoare ale Eufratului, când Isaia 8:7, 8 zice: „Iată, Domnul va trimite împotriva lor (a acestui popor) apele puternice și mari ale Eufratului (nu curgând lin asemenea „apelor domoale din Siloe”, ci) pretutindeni el va ieși din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui; va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge până la gât. Dar aripile întinse ale Domnului vor acoperi țara dela o margine la alta; căci „Dumnezeu este cu noi”. *Moffatt*.

Să nu cugete creștinătatea că ea va fi în măsură să scape de acest puternic potop al nimicirii în bătălia Armaghedonului. Ea nu va scăpa tot așa după cum n'au scăpat nici împărăția lui Israel și împărăția Siriei în zilele împăraților asirieni, Salmanasar și Sargon. Siguranța că ea va fi inundată este întărită prin faptul că Iehova a prezis de repetate ori prin profetul Său nimicirea care se apropie. Deasemenea El dădu profetului un semn dinainte despre venirea ei.

Isaia spune despre ea, zicând: „Și Iehova mi-a zis: Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înțeleagă: Maher-șalal-haș-baz (însemnând: Grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii!). Am luat cu mine niște martori vrednici de credință: pe preotul Urie, și pe Zaharia, fiul lui Berechiah. M'am apropiat de proorociță. Ea a zămislit și a născut un fiu. Apoi Iehova mi-a zis:

Pune-i numele Maher-șalal-haș-baz. Căci înainte ca să știe copilul să spună: tată și mamă se vor lua dinaintea împăratului Asiriei bogățiile Damascului (capitala Siriei) și prada Samariei (capitala împărăției lui Israel)”. (Isaia 8:1-4, *Versiunea americană standard*). Unde a pus Isaia marea tablă cu cuvintele norocoase pe ea, nu ni se spune, dar erau martori despre aceasta. Mesajul judecății divine săpat pe tablă de însemnat fu servit de doi servi oficiali demni de încredere din timpul Regelui Ahaz, anume, marele preot și încă un bărbat bine cunoscut pe atunci. Aceștia puteau ușor să facă de cunoscut regelui despre scurtul dar însemnatul mesaj al judecății divine împotriva celor două împărății cari atacară împărăția lui Iuda, anume, Siria și Israel.

Nu numai, că mesajul fu pus pe o tablă mare, dar la nașterea celui de-al doilea fiu al lui Isaia, mesajul fu dat acestuia drept nume. Dacă mesajul divin ar fi dat greș în împlinirea lui, atunci fiul lui Isaia ar fi fost supus ocării continue pentru purtarea unui astfel de nume, și tatăl său Isaia ar fi fost sub continuă nedumerrire ca un profet fals. Dar Iehova Dumnezeu nu lăsă să se întâmple aceasta.

Numele „Maher-șalal-haș-baz” însemna „grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii”, adică împotriva Siriei și Israelului. Mesajul conținut în nume era mai ales însemnat să întărească credința în Iehova Dumnezeu și în siguranța că El va elibera poporul Său de acești dușmani. Israelitii auzind despre acest mesaj împotriva lor puteau să-și bată joc de el, ca prezicând prea mult, prea repede; aceasta nu va veni în ziua lor. Poporul lui Iuda, cu toate acestea, a fost cprît de către mesaj să ia o acțiune grăbită în direcția rea, față de vreun compromis cu puterile lumesti. Dacă ei ar fi

așteptat pe Domnul Dumnezeu, cei doi regi cari atacară țara lor ar fi fost îndepărtați din cale. Înainte ca fiul nou-născut al lui Isaia să fie în măsură să i se adreseze cu „Tată” sau să zică „Mamă”, Regele Rețin și Regele Pecah, fiul lui Remalia, vor fi fost bătuți de către regele Asiriei. Aceasta ar însemna în mod obișnuit în decurs de trei ani cel mult. Și așa s'a întâmplat în realitate căci în anul al patrulea al domniei Regelui Ahaz ambii acei regi dușmanii fură omorâți și țările lor fură prădate de către puternicul Tiglat-Pileser, regele Asiriei. (2 Regi 15:27-30; 16:9; 1 Cronici 5:26). Isaia fu justificat ca un profet adevărat și fiul său născut în mod ciudat deveni un semn minunat în toată țara. Prada lui Israel și a Siriei fu prădată și facerea lor o pradă pentru asirian fu grăbită în conformitate cu propriul timp al lui Dumnezeu după cum fu prezis prin Isaia.

Indepărtarea Regelui Pecah, cu toate acestea, nu fu sfârșitul potopului militar asirian peste țara împărăției lui Israel. Cam doisprezece ani mai târziu oștile asiriane ale lui Salmanasar măturară țara asemenea unui râu nimicitor, și la sfârșitul unui asediu de trei ani Samaria, orașul capitală, fu distrus și Israelii fură duși ca prizonieri, robi în țara Asiriei.

Cam patrusprezece ani mai târziu, în 732 î. Chr., ambițiunile asiriane pentru mai multe teritorii și dominație, duseră potopul militar să năvălească din nou spre miazăzi. De astă dată el năvăli în țara împărăției lui Iuda, peste care acum domnea bunul Rege Ezechia. Chestiunile păreau dezastruoase, ca și când regele din casa lui David ar fi răsturnat, deoarece potopul asirian năvăli și ajunse, ca să vorbim așa, „până la gât”. Evident aceasta a însemnat, până la cetatea capitală, le-

rusalim, unde stătea pe tron capul împărăției lui Iuda. Dar împărăția fu salvată pentru casa lui David, deoarece Regele Ezechia și credinciosul său sfetnic, profetul Isaia, își puseră încredere deplină în Domnul Dumnezeu. Iehova Dumnezeu își întinse aripile puterii și ocrotirii Sale peste țara împărăției lui Iuda, și El bătutu puhoiul asirian condus de puternicul rege Sanherib îndărăt de unde venise. Intr'o singură noapte îngerul lui Iehova ucise 185.000 de oameni din oștile lui Sanherib, pe când erau tăbăriți înaintea Libnei, cam la patruzeci de km. miiazăzi-apus de Ierusalim. (2 Regi 19:35-37). După aceea nu mai fu din nou pericol de năvală asiriană în țara lui Iuda. De aceea, atât Regele Ezechia, cât și profetul Isaia, putea exclama în mod triumfător „Emanuel!” adică, „Dumnezeu este cu noi!” Dumnezeu eliberase pe poporul Său!

Astăzi poporul lui Iehova ține tare la legământul Său pentru Impărăție și prin urmare dă ascultarea lui fermă Regelui domnitor în Sionul ceresc. Dar profetiă lui Isaia îi avertizează că năvala finală a antitipicului rege al Asiriei Satan Diavolul, cu toate forțele sale mondiale, se va revărsa împotriva lor, în toate părțile pământului. Scopul dinapoia acestei năvăliri a apelor dușmanului, ale lumii de după războiu sub Satan, este să măture din cale sau să copleșească pe oricine care nu se conformă pe sine ideilor politice și religioase ale lumii. Aceasta va fi tocmai înainte de bătălia universală a Armagedonului este pe punctul să izbucnească. Deși poporul pare a fi până la gât, și aproape gata să scufunde organizațiunea Martorilor lui Iehova de pe pământ, ei nu trebuie să cedeze fricii. Ei trebuie să se încreadă în adăpostul aripilor lui Iehova. (Psalm 61:4). Ei vor avea încredere în cuvintele lui Isaia, exprimate cu mult timp

înainte, în fața unei primejdii asemănătoare: „Și aripile întinse ale Sale, vor umplea întinderea țării tale, Emanuel”. — Isaia 8:8.

Ca dovadă că Iehova Dumnezeu va fi cu ei în această criză supremă a poporului Său de pe pământ, El făcu ca numele „Emanuel să fie dat în mod profetic, singurului Său Fiu născut, Christos Isus, care este Moștenitorul legământului vecinic pentru Impărăție. (Isaia 7:14; Matei 1:23). Numele evreiesc „Emanuel” înseamnă „Dumnezeu este cu noi”; adică, Dumnezeu, care dă titlul legământului pentru Impărăție Fiului Său Christos Isus, va fi cu poporul Său în timpul crizei. El va fi pentru ei și-i va ocroti prin puterea Sa exercitată prin Regele Său al cărui nume „Emanuel” ne asigură că Dumnezeu ne sprijinește și ne va păstra. Toți aceia cari sunt în „țara” lui Emanuel, întrucât îi dă Lui ascultare fără rezervă și-L servesc, nu trebuie să se teamă, așa dar, pe măsură ~~ce ei se apropie~~ tot mai mult de bătălia Armagedonului și văd puhoiul de oști cari vin ale antitipicului asirian, Satan Diavolul. Ei nu vor avea nicio îndoială în ~~ce~~ privește care parte va câștiga, pentru că ei vor exclama, „Dumnezeu este cu noi”. Cu asemenea credință, ei nu vor fi măturați de pe picioarele lor prin puhoiul năvălitor al celor lumești, spre a deveni contrari ai lui Iehova și ai Regelui Său. Ei vor sta ferm și vor vedea mântuirea lui Iehova și biruința Sa decisivă asupra întregii organizațiuni mondiale a lui Satan și a trupelor ei.

CONSPIRAȚIA O NEREUȘITĂ DE NEINLĂTURAT

Marele asirian, Satan Diavolul, știe cari sunt obiectivele sale în aceste zile hotărâtoare asupra acestei lumi al cărei prinț este el. (Ioan 14:30). Națiunile acestei lumi

nu pot să priceapă sau să aprecieze direcția în care ele sunt mânate fără împotrivire, de către o putere nevăzută, supraomenească; dar Satan, dumnezeul și stăpânitorul lor, știe încotro adună el și demonii săi națiunile. De la întronarea Regelui lui Iehova din casa lui David, în ceruri în anul 1914 d. Chr., Satan a fost aruncat jos din ceruri și toate oștile sale de demoni împreună cu el. (Apocalips 12:1-13, 17). Cât despre el, situația reclamă acum războiu cu orice preț, prin lumea sa totală, împotriva Regelui lui Iehova al lumii noi, care a venit la putere în conformitate cu legământul vecinic pentru Impărăție. Prin urmare, Satan organizează toate națiunile pământului într'un bloc de rezistență pentru a nu primi pe Regele lui Iehova ci să se înarmeze pentru luptă în Armaghedon.

Iehova prevăzu această rezistență internațională organizată împotriva Impărăției Sale, după stabilirea ei peste acest pământ. De aceea El o prezise ca scendentă (ce trebuie să se împlinească) în aceste vremuri de după războiu. Prin profetul Său Isaia El pune aceste cuvinte de dispreț în gurile Martorilor Săi, ai căror ochi El i-a deschis larg, spre a vedea ce țintește să facă Diavolul și națiunile sale pământești: „Scoateți strigăte de războiu cât voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte toți cei ce locuiți departe! Pregătiți-vă oricât de luptă căci tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricât de luptă căci tot veți fi zdrobiți. Faceți la planuri, cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâri cât voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi”. (Isaia 8:9, 10, *Versiunea americană standard*; *Rotherham*). Dumnezeu dorește ca popoarele și țările cari sunt departe de El și de favoarea Sa să știe că El vede ce încearcă ele să facă și că El a condamnat

aceasta dinainte la nereușită. Și așa le servește Ea avertisment prin Martorii Săi, zicând (după o altă traducere potrivită): „Luați cunoștință, popoare de departe; ascultați, voi toate părțile depărtate ale pământului! Impresurați-vă, și veți fi zăpăcite; impresurați-vă, și veți fi zăpăcite! Plănuți un plan — nu se va alege nimic de el; vorbiți un cuvânt — el nu va sta! Pentru că Dumnezeu este cu noi”. (Isaia 8:9, 10, O traducere americană; Septuaginta). Fie ca toți aceia cari nu doresc să plănuiască o nereușită, să asculte!

Astăzi este binecunoscut faptul că națiunile se împresoară, legându-se într'o uniune mondială pentru tărie. Prezicând aceasta, Iehova Dumnezeu de două ori le menționează ca împresurându-se, și cu acelaș rezultat de fiecare împresurare. Aceasta pare să prezică două eforturi în uniunea mondială prin toate națiunile și țările. Este de observat că noi trăim acum în timpul când a doua împresurare a fost efectuată. Chiar în decursul zilelor întunecoase ale primului Războiu Mondial, Națiunile Aliate vorbeau despre o Ligă a Națiunilor, și îndată după încheierea acelui războiu în 1918, națiunile, în adunarea lor la conferința de pace, făcură parte din termenii de pace fondarea unei Ligi a Națiunilor. În anul 1920, Liga Națiunilor intră în acțiune. Prin 1935, șasezeci de națiuni se uniră. Dar în curând membrele Ligi Națiunilor și oamenii de stat fură aruncați într'o spaimă și fură zăpăciți, iar Liga Națiunilor fu zdrobită în bucăți, de către mașinațiunile forțelor nazi-fascisto-religioase, cari în cele din urmă aprinseră lumea în războiul total dintre anii 1939—1945. Chiar inițiatorii și sprijinitorii vechii Ligi a Națiunilor admit că ea a dat greș și fu sfărâmată în bucăți. Încă odată, înainte de ce al doilea Războiu Mondial se terminase, na-

țiunile se aliară împotriva agresorilor nazi-fascisto-religioși, discutară împresurarea din nou a națiunilor în cadrul unei a doua dar mai tari ligi. Înainte de ce conflictul european se sfârși în Iunie 1945, cincizeci de națiuni se adunară la San Francisco, California, și puseră bazele Charter-ului unei noi organizațiuni cunoscute ca Națiunile Unite. Și înainte de expirarea anului, Charter-ul fu adoptat de către membrii necesari și de majoritatea națiunilor, și organizațiunea Națiunilor Unite veni în existență și începu să se organizeze și să ia formă. Speranțele acestei lumi sunt atințite spre aceste Națiuni Unite.

Ce vor zice Martorii lui Iehova despre această a doua împresurare a națiunilor lumesti și despre soarta ei? Fi-vor ei de acord cu propunerile pline de entuziasm ale acestei organizațiuni de împresurare mondială? Fi-vom noi de acord cu primul ei secretar general, care asigură lumea că 'Națiunile Unite nu vor da greș, așa cum a făcut Liga Națiunilor după primul Războiu Mondial'? Vorbind la 9 Iunie 1946, cu ocazia jubileului de aur al industriei de automobile din Detroit, Michigan, el zise: „Lumea este într'o încurcătură serioasă și, ceea ce este deopotrivă de important, lumea știe aceasta. Noi suntem ferm hotărâți nu numai să restabilim lumea îndărăt unde era. Noi știm că lumea, așa după cum exista, nu era destul de bună. Acesta este un motiv pentrue am avut ultimul războiu. Astăzi am ajuns departe, mult mai departe de unde am fost înainte. Noi facem aceasta cu cooperarea națiunilor individuale, susținuți de sprijinul în massă al poporului. Noi nu putem da greș, noi nu vom da greș”. *New York Times*, din 10 Iunie 1946, paginile 1 și 10.

Ce vor zice la aceasta, aceia cari se încred în Dumne-

zeu mai degrabă decât în națiunile și popoarele împresurate din nou? Dacă Martorii lui Iehova sunt martorii SĂI, atunci ei vor fi destul de curajoși și fără frică să răspundă în propriile Sale cuvinte națiunilor, țărilor și popoarelor: „Deși v'ați întărit din nou, din nou veți fi loviți de spaimă, și orice sfat ați putea lua, Domnul îl va răsturna; și orice cuvânt ați putea vorbi, nu va avea niciun efect printre voi, deoarece Dumnezeu este cu noi.” (Isaia 8:9, 10, *Septuaginta*, traducere de C. Thomson) Dumnezeu nu este cu unirea internațională a acestei lumi vechi. El este cu aceia cari sunt de partea Moștenitorului regal al legământului Său pentru Impărăție, Regele lui Iehova a nouii lumi a dreptății. Nicio uniune mondială puternic împresurată, niciun sfat, plan sau complot, și niciun cuvânt al oamenilor acestei lumi, nu va prospera și nu va avea succes împotriva Regelui domnitor al lui Iehova al lumii Sale noi. Noi primim cu toată buna credință proverbul inspirat, care zice „Nici înțelepciunea, nici priceperea, nici sfatul n'ajută împotriva lui Iehova. Calul (de războiu) este pregătit pentru ziua bătăliei, dar biruința este a lui Iehova.” (Proverbe 21:30, 31, *Versiunea americană standard*). În bătălia Armagedonului, spre care toate națiunile lumești mărșăluiesc, planuri, comploturi, proiecte și cuvinte îmfumurate ale organizatorilor lumii vechi, nu vor ajuta. Ele vor ajunge de nimic, și Iehova Dumnezeu Cel Prea Înalt va câștiga biruința pentru noua lume, pe care El o crează prin împărăția Sa.

Popoarele nu pricep ținta finală a organizațiunii mondiale pentru pace și securitate a națiunilor. Într'adevăr, organizațiunea Națiunilor Unite are aprobarea și sprijinul precum și binecuvântarea tuturor religiilor creștinătății. Totuși, popoarele nu văd că noua confederație

a națiunilor este împotriva împărăției lui Iehova Dumnezeu, care activează acum prin Regele Său, Christos Isus, dela încheierea timpurilor păgânilor în anul 1914 d. Chr. Intențiunea ascunsă dar reală a noii organizații internaționale fu preumbrită prin scopul uniunii internaționale cu douăzeci și șase de veacuri înainte, pe vremea Regelui Ahaz din casa regală a lui David. În zilele sale, împărăția Siriei făcu o alianță agresivă cu împărăția lui Israel sub conducerea seminției lui Efraim. Care era scopul acestei ligi a națiunilor? El ne este descoperit în următoarea dare de seamă istorică a lui Isaia: „S'a întâmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, că Rețin, împăratul Siriei, s'a suit cu Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, împotriva Ierusalimului, ca să-l bată; dar n'a putut să-l bată. Când au venit și au spus casei lui David, zicând, Siria s'a aliat cu Efraim (sau împărăția lui Israel). Și inima lui Ahaz și inima poporului său a tremurat, cum se clatină copacii din pădure când bate vântul.” (Isaia 7:1, 2, *Versiunea americană standard*). Acea dare de seamă demască liga internațională ca fiind împotriva casei regale a lui David.

Astfel, în ce privește pasul spre descoperirea scopului exact al ligii din vechime, Iehova Dumnezeu trimise pe Isaia cu mesagiul Său la Regele Ahaz, care reprezenta casa lui David și care, prin urmare, venea sub folea-sele legământului lui Dumnezeu pentru împărăție: „Nu te teme că Siria gândește rău împotriva ta, și că Efraim și fiul lui Remalia zic: Să ne suim împotriva lui Iuda, să batem cetatea, s'o spargem, și să punem împărat în ea pe fiul lui Tabeel. Căci așa vorbește Domnul Iehova: Așa ceva nu se va întâmpla și nu va avea loc.” (Isaia 7:3-7, *Versiunea americană standard*). Cine era acel ne-

numit fiu al lui Tabeel", pe care regele Siriei și regele lui Efraim (sau Israel) propuseseră să-l așeze pe tronul din Ierusalim în locul lui Ahaz? Cu siguranță că el nu era un urmaș regal al casei lui David! Cu siguranță că nu era un om prin care legământul lui Dumnezeu pentru împărăție trecuse de-a-lungul timpului până ce își găsi moștenitorul lui permanent în Christos Isus! „Fiul lui Tabeel” urma să fie omul lor, și nu omul sau alesul lui Dumnezeu, pe tronul împărăției lui Iuda. Prin acest rege marionetă (păpușă) ei urmau să ducă împărăția lui Iuda într’o ligă a națiunilor cu ei. Prin urmare scopul diavolesc al acelei conspirații internaționale este descoperit. El este demascat a fi să oprească activitatea legământului lui Iehova pentru Impărăție cu casa lui David.

Deoarece legământul lui Iehova pentru Impărăție nu poate fi răsturnat de vreo putere, umană sau diavolească, acea conspirație internațională din vechime, nu rămase în picioare. Complotul ei nebun nu se realizează. Atotputernicul Dumnezeu îl aduse la nimic. (Isaia 7:8, 9). El făcu aceasta, nu pentru Ahaz, care era un rege necredincios, ci pentru numele Său și pentru justificarea cuvântului Său conținut în legământul Său pentru Impărăție.

NEASOCIERE IN CONSPIRAȚIE

Darea de seamă desvăluie că inima lui Ahaz a tremurat la auzul conspirației. Ce era să facă el acum? Să se teamă de oameni și de națiuni de oameni, și să urmeze metodele lor de conspirație? Pentru auto-apărare să adopte el politica lor a facerii unei confederații sau a unei ligi cu națiunile acestei lumi și astfel „să răspundă cu foc pentru foc”? Lipsit de credință în Iehova,

Regele Ahaz alege calea acestei lumi. El apelă la această lume după ajutor. El intră într'o conspirație cu regele Asiriei, plătindu-i să vină în ajutorul său și să-l elibereze de alianța internațională a Siriei și Efraimului (sau Israel). Deși aceasta dădu Regelui Ahaz liniște temporară, ea nu lucră pentru binele permanent. Ea duse la încurcături internaționale cu această lume și la noi greutăți și necazuri. (2 Regi 16:7-20; 2 Cronici 28:16-27). Dumnezeu nu binecuvântă acel compromis cu această lume, deoarece el era contrar credinței în Iehova Dumnezeu și contrar credinței în legământul divin pentru Impărăție.

Isaia, acel martor al lui Iehova din vechime, nu fu de acord cu calea apucată de Ahaz în facerea alianței lumesti pentru pace și securitate. Nici Martorii lui Iehova de astăzi nu sunt de acord cu acea cale apucată de domnitori sau vreo cale pe care ar dori-o acum. Noi nu putem merge mai mult alături cu masa oamenilor în mișcarea lor prost călăuzită, în favoarea noii uniuni internaționale, precum nu putem să mergem nici alături cu domnitorii poporului din creștinătate. Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva asocierii cu strâmba directivă populară. Mâna tare a puterii lui Dumnezeu veni asupra profetului Isaia, spre a-l inspira și el scrise aceste cuvinte pentru învățătura noastră în această criză mondială: „Așa mi-a vorbit Iehova, când m'a apucat mâna Lui, și m'a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia: Nu numiți uneltire (conspirație) tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme ei, nici nu vă speriați! Sfintiți însă pe Iehova al oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.” Isaia 8:11-13, *Am. Stan. Ver.*

Pretutindeni auzim poporul creștinătății vorbind în

favoarea conspirației de după războiu, această creatură a Ligii Națiunilor, care s'a ridicat acum din adâncul fără fund, în care a fost aruncată de al doilea Războiu Mondial. (Apocalips 17:8-11). Ce să facă acei credincioși în Iehova Dumnezeu cari stau în favoarea legământului Său pentru Impărăție și a Moștenitorului Său permanent, care domnește acum în ceruri? Conspirația nazi-fascisto-religioasă a anumitor națiuni în decursul anilor 1933-1945, era în directă opoziție cu legământul lui Iehova pentru Impărăție și cu Moștenitorul Său. Ea era în favoarea punerii pe tronul dominației mondiale într-o „nouă ordine mondială” a domnitorului ales de conspiratori. Deaceea acea conspirație nazi-fascisto-religioasă în mod răutăcios a îndreptat focul ei împotriva Martorilor lui Iehova și a încercat să-i nimicească în lagărele de concentrare și alte locuri de tortură, prin persecuțiuni religioase și prin asupriri guvernamentale, printre toate națiunile creștinătății. Pentruca să nu poată fi nicio reîntoarcere a astorfel de străduințe lașe a conspiratorilor politico-religioși împotriva noastră, ne vom teme noi de ceea ce teme poporul, anume, de această nouă atotcuprinzătoare conspirație a națiunilor erei de după războiu? Merge-vom noi la ea, așa după cum a mers Ahaz la puterea mondială asiriană? și vorbi-vom noi în favoarea ei?

Este imposibil pentru noi să facem aceasta, deoarece această conspirație de după războiu a națiunilor unite, este pentru pace și securitate mondială, prin propriile lor instituțiuni politice, comerciale, sociale, militare și religioase: Este o conspirație împotriva legământului lui Iehova pentru împărăție și a vecinicului lui Moștenitor, Christos Isus. Ea caută să exercite dominația mondială sub marele asirian antitipic, în loc să lase să domine

împărăția lui Iehova prin Christos Isus. Biblia este clară că nu există nimic comun între această modernă putere mondială asiriană și împărăția legământului lui Iehova cu Christosul Său. Martorii Săi nu se vor teme de ea și nu o vor susține, după cum nu s'au temut de conspirația nazi-fascisto-religioasă, sau de creatura Ligii Națiunilor care merse în abis la izbucnirea celui de al doilea Războiu Mondial. Această creatură pentru pace și securitate de după războiu a națiunilor, este aceeași creatură ridicată din nou din abis. Sub niciun fel de constrângere Martorii credincioși ai lui Iehova nu se vor asocia cu poporul numind „conspirație” tot ce acest popor numește conspirație. Ei stau ferm și se declară de-a dreptul în favoarea Guvernului teocratic al lui Iehova prin Moștenitorul Său al legământului pentru Impărăție. Iehova al oștirilor este temerea lor, și nu oameni și diavoli. Și Iehova cu oștirile Sale din cer este Acela pe care ei îl sfîțesc în inimile și în mințile lor, ca pe Unul de care trebuie să se înfricoșeze.

POTICNIRE ȘI PĂCAT

A merge alături cu popoarele și națiunile în politica lor de după războiu a uniunilor și alianțelor internaționale, ar însemna a se poticni în Regele uns al lui Dumnezeu, Christos Isus. Atât Evreimea cât și toate organizațiile religioase ale creștinătății, s'au poticnit și continuă să se poticnească în Christos Isus în prezența Sa calitate de Rege domnitor al nouii lumi a lui Iehova. Și lepădînd pe Christos Isus ca Moștenitorul lui Iehova al legământului pentru Impărăție, ele leapădă pe însuși Iehova Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu prezise aceasta prin Isaia. În aceste cuvinte: „Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și

o piatră de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului! Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor da în laț și vor fi prinși." (Isaia 8:14, 15). Această profetie își are prima ei împlinire pe scară mică, la apariția Moștenitorului lui Iehova cu nouăsprezece veacuri înainte, când Christos Isus apărură ca om, un fiu al casei lui David, și fu dovedit vrednic de dreptul pentru Impărăția vecinică. (Romani 9:32, 33; 1 Corinteni 1:23; 1 Petru 2:4-8). Aceeași profetie își are împlinirea ei finală și complectă acum când El vine în realitate în puterea Impărăției și mănuieste sceptrul ca Regele nou întronat și Domnitorul Drept al lumii noi. De aceea toți aceia cari se asociază sau sprijinesc conspirația de după războiu, dau în laț și sunt prinși pentru propria lor nimicire în bătălia Amaghedonului. Marea Piatră de poticnire și Stâncă de păcătuire va cădea asupra lor și va sfărâma în bucăți conspirația și sprijinitorii ei. — Daniel 2:44, 45.

În ce privește pe Martorii lui Iehova și toți aceia cari nu se poticnesc și nu păcătuiesc împotriva meșagiului lor că Christos Isus este Regele întronat, căruia noi îi datorăm acum ascultarea noastră, Iehova Dumnezeu și Regele Său sunt un sanctuar (locas sfânt) pentru toți aceștia. Ei totdeauna vor sfinți și se vor închina acestor Puteri Inalte a întregului univers, și de aceea vor asculta de ele și nu de oamenii din conspirația mondială. (Romani 13:1). Ei întorc urechi surde față de propaganda politică și religioasă, care împinge popoarele în conspirație. Mai mult încă, ei dau atenție deosebită mărturiei și legii pe care Domnul Dumnezeu le-a pregătit pentru ucenicii Regelui Său uns în aceste zile. Cu privire la aceasta, profetul Isaia zice după a-

ceea: „Invelește această mărturie, peoethuiește această lege (descoperire), între ucenicii Mei. Eu nădăjduesc în Iehova, care își ascunde Fața de casa lui Iacob. În El îmi pun încrederea. Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Iehova, suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea lui Iehova al oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului.” — Isaia 8:16-18, *Am. Stan. Ver.*

Mărturia lui Iehova prin Isaia, cu privire la toate aceste lucruri, și legea Sa de acțiune, spre a conduce pașii noștri când aceste lucruri se adevăresc, au fost în mod credincios păstrate pentru noi. Ele au fost învelite și sigilate ca o comoară exclusivă a martorilor Săi sub Christos, „Martorul credincios și adevărat”. Creștinătatea nu ține și nu pricepe asemenea lege și mărturie. Deaceia Martorii lui Iehova sunt singurii acum găsiți făcând de cunoscut asemenea lege și mărturie, pe cari El le-a poruncit lor să le folosească acum. Făcând așa, ei fac de cunoscut asemenea lege și mărturie tuturor națiunilor ca o mărturie. Toți ucenicii credincioși ai Regelui lui Iehova, Christos Isus, sunt, prin urmare, semne și minuni în creștinătatea de astăzi, dela care Dumnezeu Și-a întors fața favoarei Sale. Ei vor fi astfel asemănători lui Isaia și fiilor săi, Sear-Jașub și Maher-Salal-Haș-Baz, și, posibil, un al treilea fiu numit „Emanuel”. Apostolul Pavel ne spune că, în relațiunea de tată a profetului cu acești fii cu asemenea nume pline de însmnătate, Isaia fu un tip al lui Christos Isus. (Evrei 2:13). Deaceia ucenicii lui Christos trebuie să fie acum „semne și minuni în Israel, dela Iehova oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului”. Trăind în această obligațiune, ei nu trebuie să dea greș de a fi în cuvânt și acțiune ceea ce sunt cunoscuți astăzi ca Martori ai lui

Iehova al oștirilor, care domnește acum prin Regele Său, Christos Isus, în capitala cerească, Sion.

Prin urmare, Martorii lui Iehova trebuie să apară superiori înaintea tuturor națiunilor și popoarelor, cu absolută lipsă de frică împotriva conspirației mondiale a acestei ere de după războiu. Prin luarea unei căi contrare curentului popular al națiunilor ei vor fi semne și minuni, contra cărora se va vorbi mult și vor fi atacați din toate părțile. Dar prin complectă lor separațiune de toate conspirațiile lumești și prin devotamentul lor sincer față de împărăția lui Iehova prin Christos Isus, ei vor fi semne că răzbunarea lui Dumnezeu vine cu grabă împotriva tuturor conspiratorilor și că El va ocroti în mod credincios pe rămășița Sa restatornică și pe însoțitorii ei de bine, pentru că „Dumnezeu este cu noi!” Ei nu vor schimba mesagiul lor dat de Dumnezeu, de teamă sau favoare. În mijlocul acestui fel de superioritate din cauza că sunt în mod vădit arătați de a nu fi din această lume și conspirația ei; ei nu vor opri dela popor „toate sfaturile lui Dumnezeu”. Ei vor îndruma pe popor în mod neschimbător la legea și la mărturia pe care Iehova a încredințat-o în grija lor. Nu există nicio lumină a zilei noi, a dreptății în vreun alt mesaj, și nu există nicio siguranță în vreo altă domnie sau conducere în mijlocul acestei conspirații mondiale. Creștinătatea s'a dovedit o prietenă a acestei lumi. În displăcerea Sa față de ea, Iehova Dumnezeu reținu dela ea mesagiul Său profetic și învățătura Sa, și nicio lumină nu strălucește prin organizațiunea creștinătății. El a dat legea Sa și mărturia Sa Martorilor Săi, copiilor Săi.

În acest timp de întunecime, când chiar religia creștinătății are oameni căzuți și s'a dovedit dezamăgitoare

față de ei, mulți sunt înclinați să se întoarcă în disperare spre spiritism și ocultism pentru informațiune cu privire la viitorul plin de neazuri. Impotriva căderii victimă acestei înclinări populare, Iehova Dumnezeu dă prin profetul Său Isaia, acest ultim avertisment pentru poporul creștinătății: „Dacă vi se zice însă: Întrebați pe cei ce chiamă morții și pe cei ce spun viitorul, cari șoptesc și bolborosesc, răspundeți: Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba ei pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.” — Isaia 8:19, 20, *Am. Stan. Ver.*

Indiferent de făgăduințele optimiste, trandafirii ale conducătorilor creștinătății, nu există zori ale dimineții viitoare și prosperitate pentru ea. Pentru ce nu? Deoarece acești conducători religioși, politici, comerciali și militari, nu vorbesc despre ei în conformitate cu cuvântul lui Dumnezeu. Ei vorbesc împotriva cu legea și mărturia Sa, care se referă la această zi hotărâtoare. Ei vorbesc în conformitate cu tradițiunile părinților morți ai trecutului, și deasemenea vorbesc în conformitate cu „învățăturile demonilor” în aceste vremuri din urmă. (1 Timotei 4:1, *Am. Stan. Ver.*) Mulți chiar consultă mediile spiritiste și întreabă demoni cari în mod mincinos pretind a fi umbre ale oamenilor morți. Este un timp primejdios pentru poporul care a depins de conducători umani.

Astfel deci, *înainte!* voi toți Martori ai lui Iehova, cu completă încredere în Dumnezeul vostru și în Regele Său domnitor. Arătați-vă în întregime fără frică de conspirația mondială din partea demonilor și a oamenilor. Nu faceți niciun compromis cu această lume, în alinierea ei totală împotriva împărăției cerești, împărăție

care este una și singura speranță a tuturor oamenilor cari caută vieață vecinică într-o nouă lume dreaptă. Prin proclamarea voastră pretutindeni a mesagiului Impărăției și a biruinții ei asupra conspirației mondiale în bătălia Armagedonului, să fiți cu toții niște semne și niște minuni spre cinstea și justificarea lui Iehova Dumnezeu. Continuați să mergeți înainte în ascultare față de porunca divină. Duceți mesagiul Său la popor care este nedumerit de starea confuză a politicii, comerțului și religiei și care este expus propagandei rătăcitoare a demonilor. În cuvântul lui Dumnezeu nu este nicio întunecime; și în credinciosie față de el, îndrumați oamenii căutători de adevăr la legea și la mărturia, pe care Iehova Dumnezeu le făcu clare vouă și vi le-a încredințat vouă pentru grijă și folosință.

Când hoardele antitipicului asirian în cele din urmă vor năpădi pământul sub conspirația mondială, și când pahorul regimului totalitar pare să fi ajuns chiar până la gât cu amenințarea nimicirii tuturor acelor cari nu celeză, fii fermi și neclintiti pentru vecinica Impărăție a legământului lui Iehova cu unsul Său „Fiu al lui David”, Christos Isus. Păstrați-vă integritatea voastră nepătată de această lume. Efortul final de dominație universală a conspirației mondiale a dușmanului, va da greș! Biruința va fi cu acei cari stau adevărați și credincioși pentru Guvernul teocratic al lui Emanuel, pentru că „Dumnezeu este cu noi!”

REZOLUȚIUNE

(Prezentată de Președintele lui Watch Tower Bible and Tract Society, și adoptată în mod unanim de o adunare de 67.000 de oameni la stadionul din Cleveland).

NOI, Martorii lui Iehova, adunați împreună din multe națiuni în această „Adunare Teocratică a Națiunilor Vesele” în Cleveland, Ohio, U. S. A., astăzi zece August 1946, dăm mulțumiri lui Dumnezeu în mod public pentru că ne-a adunat, și, în unire dăm această Rezoluție înaintea Lui și a Regelui Său uns:

CA, spre sfârșitul acestei ere de după războiu, noi vom continua să ne păstrăm integritatea noastră față de Impărăția lui Iehova prin Christos Isus ca singurul Guvern de drept al acestui pământ și al întregului univers, Guvern care va dura pe vecie;

CA noi vom asculta așa dar porunca lui Iehova (Isaia 8:9, 10) să refuzăm de a ne asocia cu poporul creștinătății în recomandarea unei conspirații mondiale, spre a liniști teama și spaima oamenilor și în recomandarea că o astfel de domnie a creaturilor umane să fie pusă să stăpânească lumea ca o substituție pentru Impărăția Sa prin Christos dela anul 1914 d. Chr.;

CA noi ne vom teme de Iehova Dumnezeu și vom continua să dăm dreptate cuvântului scris al lui Dumnezeu, întrucât predicăm pe întregul pământ locuit veștile de bucurie că Impărăția Sa a fost stabilită față de acest pământ în 1914 și că ea este singurul Guvern al păcii, securității și dreptății universale (Matei 24:14; Marcu 13:10); și

CA, prin urmare, noi stăruim, în lepădarea tradițiilor religioase care întrebă oameni morți pentru cei vii, și noi vom continua să îndrumăm poporul la lege și la mărturie, și, mai presus de orice, la cuvântul lui Dumnezeu, prin mijloacele lucrării de educație biblică „în public, și din casă în casă”. — Isaia 8:20; Fapte 20:20.

Biroul principal și adresa oficială a lui

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, WATCHTOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, INC., INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

este

124 Columbia Heights, Brooklyn 2, N. Y., U.S.A.

Adresele tipografiilor și editurilor:

Africa de Sud,	623 Boston House,	Cape Town
Africa de West,	71 Broad St.,	Lagos, Nigeria
America (U.S.),	117 Adam St.,	Brooklyn 1, N. Y.
Anglia,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Argentina,	Calle Honduras 5646-48,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Road.	Strathfield, N. S. W.
Austria,	Florianigasse 58/17,	Viena VII/65
Belgia,	28 Ave. Gen. Eisenhower,	Schaerbeek-Brussels
Bolivia,	Lista de Correos,	La Paz
Brazilia,	Rua Licinio Cardoso 330,	Rio de Janeiro
British Honduras,	Box 257,	Belize
Br. W. Indies,	21 Taylor St.,	Port of Spain, Trinidad
Burma,	G. P. O. Box 62,	Rangoon
Canada,	40 Irwin Ave.,	Toronto 5, Ontario
Cehoslovacia,	Postovni Urad 65, Prihradka Cis. 15	Praha
Chili,	Avenida Lyon 3004,	Santiago
China,	Post Box 1903,	Shanghai
Colombia,	Avenida 32, Nr. 18-24,	Bogota
Costa Rica,	Apartado 2043,	San José
Cuba,	C y 32, La Sierra Marianao,	Habana
Danemarca,	Sondre Fasanvej 54,	Copenhaga - Valby
El Salvador,	Apartado 401,	San Salvador
Elveția,	Allmendstrasse 39,	Berna
Finlanda,	Vainamoisenkatu 27,	Helsinki
Franta,	27 Rue des Epinettes,	Paris 17
Germania,	Wachturmstrasse 17/19,	Magdeburg
Germania,	Roderstrasse 7,	Wiesbaden
Grecia,	16 Tenedou St.,	Atena
Guatemala,	16a Calle Poriente Nr. 5A,	Guatemala
Guiana Britanică	5 Croal Street,	Georgetown, Demarara
Haiti,	Post Box B-185,	Port-au-Prince
Hawaii,	1228 Pensacola St.,	Honolulu 34
Honduras,	Apartado 147,	Tegucigalpa
India,	167 Love Lane,	Bombay 27
Insulele Filippine,	2621 Int. 2 Herran,	Santa Ana, Manila
Italia,	Via F. Veghezio 20,	Milan
Jamaica,	151 King St.,	Kingston
Jugoslavia,	Koprivnicka ul. 11,	Gajevo (Zagreb)
Luxemburg,	59 Rue de Steinsel,	Bereidange
Mexico,	Calzada Melchor Ocampo 71,	Mexico, D. F.
Newfoundland,	Post Box 521,	St. John's
Noua Zeelandă,	G. P. O. Box 30,	Wellington, S. 1
Nicaragua,	Apartado 183,	Managua
Norvegia,	Inkognitogaten 28 b.,	Oslo
Olanda,	Koningslaan 1,	Amsterdam - Z.
Panama,	Box 274,	Ancon, C. Z.
Paraguay,	Mariscal Lopez 1201,	Asunción
Polonia,	Ul Rzgowska 24,	Lodz 7
Puerto Rico,	49 Lutz Ave.,	Santurce
Republica Domin,	Apartado 996,	Ciudad Trujillo
România,	Str. Basarabia Nr. 38,	București 2
Siam,	Box 67,	Bangkok
Suedia,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Surinam,	50 Zwartenhovenburgstraat,	Paramaribo
Ungaria,	Baross ucca 4,	Ujpest
Uruguay,	Joaquin de Salterain 1264,	Montevideo
Venezuela.	Gen. Del. Lista de Correos.	Caracas

*"Să fie
Dumnezeu
adevărat"*

**"IMPĂRĂȚIA
ESTE
APROAPE"**

**ADEVARUL
VA VA FACE
LIBERTI"**